

**D TİPİ'NDE
BİR YAZAR!**

ŞEYHMUS DİKEN

S.2'de

**BU RÜZGÂR
BÖYLE
ESMEZDİ**

AHMET TUGLAR

S.3'te

**TARİHİN
LOKOMOTİFİ
VE NEWROZ**

İSHAK KARAKAŞ

S.11'de

MALTEPESPOR SANCAK'I YIKTI

S.20'de

HALDUN TANER ANILDI

S.23'de

H N HALKIN NABZİ

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM

**İSHAK
KARAKAŞ**

Yıl 3 Sayı 85

18 Mart 2015

Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

S eçim sürecinin artık partilerin ülke sathına yayılıp propaganda çalışmalarına başlamak üzere olduğu aşamasına geldik.

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, dün partisinin kendi ifadesiyle "belki de seçim öncesi son grup toplantısında" tarihi bir konuşma yaptı ve partiyle ilgi bir manipülasyona son verirken ülkenin yarısından fazlasının da yüreğine su serpti.

Demirtaş, çok kısa bir konuşma yaptı ve Cumhurbaşkanını Başkan yaptırtmayacaklarını söyledi. Bundan sonra herhalde "AKP ile HDP başkanlık sisteminde anlaştı" dezenformasyonu son bulur.

Bu hafta Newroz haftası. Newroz, bütün Türkiye ve Ortadoğu'da alanlarda kutlanacak. Ama Newroz özellikle Kürtler için çok önemli, çünkü onlar için bu bayram aynı zamanda direnişi temsil ediyor.

Türkiye ve dünya kamuoyunun gözleri ise Diyarbakır Newrozuna çevrilmiş durumda. Kürt siyasetinin ilkeleri 2013'ten beri Diyarbakır Newrozunda açıklanıyor. Bu sene de böyle olacaktır.

Ben de bu hafta köşemde bu konuya değindim.

Neşe Özgen ile yaptığım söyleşide de sınır meselesini konuştuk. Bu hem dünyanın çok önemli bir sorunu hem de şu sıralar bölgemizin gündeminde. Ancak Özgen ile de elbette çözüm sürecini ve Newroz'u da konuştum.

Bu Newroz'un barışa vesile olmasını dilerim. Ülkenin özlemi budur. Ancak AKP'nin çözüm sürecini rölantide tutma çabaları sürüyor. Hatta, sırf milliyetçi oylara oynadıkları için süreci riske ediyorlar. Ben toplumun barışa sahip çıkacağına inanıyorum.

Newroz piroz be.

"Sınır hem ayırır hem temas olanaklarını artırır"

Prof. Dr. Neşe Özgen önde gelen bir sosyolog. Özellikle sınır konusunda yaptığı araştırmalar çok önemli. Kendisiyle buluştum ve ona Halepçe, Rojava ve çözüm süreci ile sınır ilişkisi bağlamında sorular sordum. Elbette 2015 Newrozunu da konuştuk:

S12'de

MALTEPE GÖNÜLLÜLERİNİ ARIYOR

Maltepe Belediyesi Arama-Kurtarma Müdürlüğü, "Maltepe Afetlere Gönüllü Hazırlanıyor" projesi kapsamında, ilçe meydanında stant açtı.

S.4'te

ÇELİK DÖNEMİNDE 6732 İŞÇİ CAN VERDİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin (İSİG) verilerine göre AKP Hükümetlerinin vazgeçilmez isimleri arasında yer alan Faruk Çelik'in Çalışma Bakanlığı döneminde en az 6732 işçi can verdi.

S.23'te

ŞEYHMUS DİKEN

D Tipi'nde bir yazar!

2009'daki KCK Tutuklamaları sırasında bir hak savunucusu arkadaşşı ziyaret için üç kez cezaevi savcısından izin talebinde bulunmuş izni alamamıştım. Her defasında birinci derecede aile yakını olmak veya mahpustaki görüş talebinde bulunulan kişinin görüşmek istediği üç kişiden biri olmak koşulu öne sürülmüştü.

Hazır Barış ve Çözüm Süreci kırık dökük yürüyorken hele bir kez daha şansımızı deneyelim deyip geçtiğimiz salı dayandım savcının kapısına anlattım derdimi. İçerde bir yazar arkadaşımız var. Ben de yazarım. Aynı zamanda Uluslararası PEN Yazarlar Örgütü'nün Temsilcisiyim bir görüş izni dedim savcıya. Aynı gerekçeleri sıraladı ve olmaz dedi. Bir kez daha savcı bey PEN, yazarların durumunu takip eden bir yazar örgütüdür. Belki size söyleyemeyeceği ama bizlerden beklediği talepleri olabilir. İhtiyaçları olabilir, kısa da olsa bir izin deyiverdim. Bir dilekçe yaz, ne için görüşmek istediğini de belirt, bakalım dedi. Yazdım ve görüşmek istediğim Özgür Amed yazarlık adı olan arkadaşımın Ethem Çağır olarak yeni öğrendiğim ismini de ekledim dilekçeye. Bilgisayara baktı ve böyle biri yok, isim yanlış olmasın dedi. Harf değişiklikleri yaptık yine çıkmadı. Doğru ismini öğren bir daha gel dedi. Avukatını aradım dava dosyalarında ETHEM CAGIR imiş. Ertesi gün doğrusunu yazıp bir daha dayandım savcının kapısına o gün de savcının gün boyu süren duruşma günüyümüş. Kaldı mı bir sonraki güne. Tekrar dayandım kapıya, yaklaşık yirmi dakika bekledikten sonra, savcının bizzat ifadesiyle sadece bir defaya mahsus olmak üzere aynı gün içinde ve yarım saatliğine izni almıştım. Üç gün, üç kez havaalanı polis aramasından daha zor bir adliye araması yanıma kâr kalmıştı ama zafere kazanmış biri gibi izin kağıdı elimdeydi.

Eh içerdeki bir mizah yazarı olunca adının mahpuslar listesinde çıkması da olağan olabiliyordu. Sicim gibi yağmurun yağdığı 12 Mart Perşembe günü dayandım cezaevi kapısına. Dış nizamiedeki asker üzerinde kalem

dâhil anahtar filan ne varsa arabaya, ya da istediğin bir yere bırak öyle gir dedi. Öyle yapıp giriş nizamieye geçtim. Kayıt yapıldı. Elimde götürdüğüm "Taşa Yazılan Öyküler, Kobanê" kitabını imzalarken sivil memur hele ver bakayım ne yazdın, niye yazıyorsun dedi selam kelim dedim. Kabul etti. O girişi de geçtik. Sıra geldi. Asıl aramaya. Ayakkabılar çıktı, ince aramaya tabi tutulduk. Cepte demir bir lira unutmışum. Onu da bir tarafa koyduk. Kitap elimde bir başka salona alındım, bekliyorum. Sonra bir cam bankonun önüne geçtim. Sağ elimin beş parmağı üç kez bir ekrana okutuldu. Sonra bir kez daha ardından bir plastik numara kartı elime tutuşturuldu. Ve cezaevinin kapısına yönlendirildim. Orada ayak kabı bir daha çıkarıldı. Üzerimde metal olarak pantolonun tek üst düğmesi kalmıştı. Onu sıkıca avuçlayıp metal kafes şeklindeki demir yığınının içinden geçmem istendi, geçtim, ötmemişim. Nihayet "içerde" idim. Girdim bir koridora sordum görevliye işaret etti. Özgür Amed kardeşim camın öbür

tarafındaydı. Meğerse o gün anne babası, kardeşleri ile de görüş günüyümüş. Hepsini ile tanıştım. Bir arkadaşının ziyareti onları da çok mutlu kılmıştı. Aldım telefonu ve başladık muhabbete.

Keyfi iyiymiş, öyle söyledi. Ama gözleri de öyle söylüyordu zaten. Yargıtay dokuzuncu dava dairesinden şikâyet etti. Kendisi gibi suçsuz yere dosyası yollanan yüzlerce insan aynı durumdaymış ve Yargıtay dokuzuncu dairesi anında basıyormuş ceza. Bunun için bir duyarlılık gerekiyormuş. Kendisine gelen ve birçok insanın onu Özgür Amed olarak bildiğinden, bu isimle yollanmış mektuplar Cezaevi İdaresince "Böyle biri yok" diye kendisine verilmeyormuş. Bu konuda da resmi bir girişimin başlatılması ve en azından yazarlık adının cezaevi yönetimi tarafından kabul edilerek mektuplarının verilmesi isteğini dile getirdi kendisi ve ailesi.

İçerde ne yapıyorsun dedim, var mı yeni çalışmalar. He abi dedi, malzeme çok. Cezaevi deryayı umman. Sağolsun arkadaşlar da bana yardımcı

oluyor dedi. Benim de içerdeki arkadaşlara bir yazar ağabeyleri olarak selamımı söyle bu konuda sana pozitif ayrımcılık yapsınlar dedim. Çoğu seni tanıyor abi merak etme yardımcı oluyorlar dedi.

Bir buçuk yıl, bir değişiklik af filan olmaz ise yatacak Özgür Amed. Roboski'de 34 canı devletin uçakları bombalarla parçalayıp hiçbir açıklama yapmadı. Kimse tutuklanmadı, cezalandırılmadı diye protesto eylemleri sırasında gözaltına alınıp (üstelik o da şaibeli gözaltına alınan yer durumu nedeniyle) üç yıl 45 gün hüküm yedi Özgür Amed. Kürdocul İşler ismiyle harika bir kara mizah kitabı var. Yeni Özgür Politika'da, Özgür Gündem'de, Yüksekova Haber'de yazıyor. Yakın günlerde mahpustan ilk yazısını da yazıp yollamıştı.

İşte size bir 12 Mart günü mektubu. Kendisine mektup yazacak olanlar Ethem Çağır-Diyarbakır D Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevi K-5 Koşu diye yazsınlar. Herkese selamı var. Mektup bitti, buraya kadar.

AHMET TUGLAR

Bu rüzgâr böyle esmezdi

Amerikan Gözyaşı başlıklı bir yazı yazdım 2005 yılında. Bu yazıyı <https://ahmettuglar.wordpress.com/2010/01/01/amerikan-gozyasi/> linkinde bulup okuyabilirsiniz isterseniz. Orada özellikle Irak savaşı sırasında savaş bölgesinden ABD'ye gelen tabutlar karşısında Amerikalıların döktükleri gözyaşında (elbette ölenlerin analarının, sevgililerinin gözyaşında değil) sezdiğim, neredeyse "gözlemlediğim" diyebileceğim bir farklılıktan söz etmiştim; onun, o bildik, tanıdık, sevgili gözyaşlarından farkından. Milliyetçilikten çok empoze edilmiş, içselleştirilmiş bir egoizm, öğretilmiş bir kibir ve hepsinden de çok tecrübesizliğin eşlikçisi ürkütülmüş bir şaşkınlık görünüyordu bana bu gözyaşı damlalarının, Amerikan gözyaşının pırıltısında. "Bize bu nasıl olur, bu bize nasıl olur, başkalarına olan, hep uzakta olan bize de nasıl olur?" der gibi. Aslında her ulusal bilincin ardında gizli olan, kendi ulusundan birinin ölümünü diğer ölümlerden farklı, handiyse sansasyonel bir olay olarak sunan bir ulus devlet yönetme trüğünü; Amerikan başkanlarının ulusa seslenişleri'nde sıkça kullandığı *American lives* kavramında ideolojikleşmesinin bir

sonucu olarak açıklamıştım bu farklılığı. Önü sonu bir gözyaşı milliyetçiliğiydi saptadığım orada.

Şimdi burada da bir *Türkiyeli Gözyaşı*'ndan söz edeceğim ki, bu ise bir gözyaşı sınıfsallığı saptamasına yol açacak ve gözyaşının çok daha evrensel bir haline işaret etmiş olacak. Bu ülke insanların epey büyük bir kısmı medyadan sık sık ve çoğunca, hatta uzun bir dönem boyunca sadece asker, polis analarının ağlayışlarını gördü görüyor. Kürt halkı ana akım medyadan gelen bu imajların yanı sıra kendi medyasında ve çevresinde bir de gerilla annelerininkinin tanığı. Ve bu kümelerde ikisini de görenler (olsa da), gördüğünde bakanlar, bu iki ananın ağlayışının, bu bir parlama, alev alma, uzun uzun yanma, yarı baygın kor olma halinin benzeşliğini saptayamıyor; tam da bu ağlayışların şiddeti, rüzgârı ile bir şaşkınlığa, esrikliğe savrulduklarından olsa gerek, bu benzeş ağlayışların diğer Türkiyeli ağlayışlarından, Türkiyeli gözyaşlarından farkını, neden farklı olduğunu sormuyor, soramıyor yine de.

Bu öyle böyle bir ağlama değil, evet evlat acısı, başka bir şeye benzemeyeceğinin bilgisine ben de empati ile ulaşıyo-

rum, ulaştığımı sanıyorum, ama bu nasıl bir bağır yarılmaması, nasıl bir o yarıktan canını çıkarıp evladın imdadına yetiştirme telaşesi?

Ve sık sık o haykırışa, sonra sonra da hıçkırıklara, baygın sayıklamalara karışan sözlerin ne bir avuntuya ne bir övünmeye yettiğini açık eden o ağlamaktan oyulmuş, karanlık kuyu gözlerin ağzında kala kalmış o asıl söz, ruhun sözü, ana ruhunun sözü: "Hepsi boş, hepsi, o benim evladımdı. Yok mu yani artık?" Ve gerçekten bakan anlıyor işte: "Hepsi ideoloji, hepsi ezber. Evladı ölmüş. Başka şeye benzemez." Eğer o ağlamalara karışan devlet, milliyet söylemlerinden bir parçasına inansaydı o ana, öyle ağlamazdı, ağlayamazdı. Bu rüzgâr böyle esmezdi, böyle savurmazdı önüne çıkıncı.

Ama yine de bir soru daha kalıyor soracak işte. Neden?

Neden bu anaların, bu savaş mağduru anaların benzemiyor başkalarınınkine? Ya da benzemiyor mu sahiden? Benziyor aslında, yoksulların, bütün yoksul Türkiyeliler'in ağlayışı bu. Ağlayışdır bu. Hastane kapılarında da böyle ağlar yoksul Türkiyeliler, otoban kenarlarında

da, morg önlerinde de. Tevekkül mahal-lelerinden, köylerinden gelen bu insanlar, bir başka, bir uhrevi adalet mutluluğuna böylesine inanmışken neden her bu çileli dünyadan gidişte böyle alev alırlar? Neden onların ağlayışı zenginlerinkinden, görece zenginlerinkinden daha şiddetli olur?

Elbette bir ananın evlat acısını yaşayışının adabı muaşeretidir olmaz. Elbette her ana fena tutuşur evladını kaybettğinde, diri diri yanar elbette.

Ama iyi bakın, evlatlarını kaybeden yoksul analara iyi bir bakın. Orada, o ananın gördüğüne bakın, onun hayatı boyunca dünyevi bir çile olarak çektiği bir yükü sırtından savuruşundaki şiddeti, onun hayatının bütün sınıfsallığını bir defada, evladının acı haberinde ardına kadar açtığı gözleriyle aniden kavrayışını görün.

Onlar için o evlat katmerli bir yorgunluğun, bir ömür boyu yoksunluğun tek tesellisiydi. Ona ne ezberletirseniz ezberletin, o ana o haykırışı, o sarsılışı, o çağlayısıyla öfkesini çarpıyor suratlara, suratlarımıza, hesabını soruyor bizden biricik evladının. Gözünün önünde serpilmiş o biricik hayatın. Gideninin.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No: 0189926
IBAN: TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzı
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Bilgi İşlem:
Ufuk KARAKAŞ

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe gönüllülerini arıyor

Afet ve arama-kurtarma çalışmalarında görev yapacak gönüllüler arayan Maltepe Belediyesi Arama-Kurtarma Müdürlüğü, “Maltepe Afetlere Gönüllü Hazırlanıyor” projesi kapsamında, ilçe meydanında stant açtı. Vatandaşlar, ekipte görev yapan “Nisroch” adlı arama-kurtarma köpeğine büyük ilgi gösterdi.

“Maltepe Afetlere Gönüllü Hazırlanıyor” projesi kapsamında ilçe meydanında stant açan Arama-Kurtarma Müdürlüğü, gönüllü olarak görev yapacak vatandaşların taleplerini almaya başladı. Maltepe Kaymakamlığı’nın da desteklediği çalışmalarla ilgili açıklama yapan Maltepe Belediyesi Arama-Kurtarma Amiri Umur Zamanoglu, “Tüm Maltepe halkını, afetler ve afet eğitimi konusunda bilgilendirmek ve aynı zamanda afet gönüllüsü yetiştirmek için Maltepe Meydanı’na bekliyoruz. Ayrıca vatandaşlarımıza bilgilendirici broşürler de veriyoruz. Yakın zamanda mahallelerimize de gideceğiz, yine muhtarlarımıza da bu konu hakkında bilgi verdik, onlar da çalışma

yürütüyor. Hedefimiz 500 gönüllüyü bulabilmek. Ağırlık olarak gönüllülerimiz üniversite ve lise talebelerinden oluşuyor” dedi. Vatandaşların büyük bir ilgi gösterdiği çalışmalarda, kısa bir süre içerisinde 130 gönüllünün talebi alındı.

Temel düzeyde eğitim verilecek

Maltepe başta olmak üzere, yurt içi ve yurt dışı birçok göreve giderek yaptığı başarılı çalışmalarla adını duyuran Maltepe Belediyesi Arama-Kurtarma Müdürlüğü’nde gönüllü olarak çalışmaya başlayacak

vatandaşlara, afetler ve arama-kurtarma noktasında 2 haftalık temel bir eğitimin verilmesi öngörülüyor. Temel eğitimden sonra arama-kurtarma çalışmalarına katılabilecek olan gönüllülere, isterlerse daha ileri düzeyde eğitim de verilecek.

Kardeş Türküler’den unutulmaz konser

Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi (TSKM), muhteşem bir konsere ev sahipliği yaptı. Büyük ilgi gören Kardeş Türküler konserinde Maltepeliler, türkülerle eşlik edip, halay çekti.

Kardeş Türküler, Maltepe’de unutulmaz bir konsere imza attı. Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi’ndeki konser, büyük ilgi gördü. Konserde, Feryal Öney, Vedat Yıldırım ve Fehmiye Çelik, seslendirdikleri türkülerle, izleyenlere unutulmaz bir müzik ziyafeti sundu. Feryal Öney’in seslendirdiği Aşık Mahzuni Şerif’in, “İşte Gidiyorum Çeşmi Siyahım” türküsüyle başlayan konserte bir konuşma yapan solistlerden Vedat Yıldırım, “Dostlar, burası ne son, ne de bir başlangıç. Burası bir yol ağızıdır. Burası hem varış, hem yola çıkıştır. Rojava’yla devam edeceğiz, Ermeni dostlarla buluşacağız. Oradan Sivas’a geçeceğiz. Dün doğum gününü kutladığımız Metin Altuok’un ‘Kimliksiz Ölümler’ şiirinden

bestelediğimiz ezgiyi sizlerle paylaşacağız. Kızının bizlerden isteği de buydu. Umarım sizler de beğenirsiniz. Sonra Diyarbakır, Elazığ, Dersim, Bingöl derken Karadeniz’e, oradan da Ortadoğu’ya ve Arap coğrafyasına uzanacağız” dedi.

Sahne’den berkin’e selam

Kardeş Türküler sırasıyla, “Rojava”, “Bahçede Yeşil Çınar”, “Deme-Ala Gözlü Nazlı Pirim”, “Darıldım Darıldım”, “Kerkük Zindanı”, “Bahçe Duvarından Aştım”, “Leyla”, “Kara Üzüm Habbesi”, “Mir-kut” ve “Uyu Deme” gibi sevilen eserlerini seslendirdiler. Arapça, Ermenice ve Kürtçe eserlerin de yer aldığı seçkiyle Maltepelilere unutulmaz bir gece yaşatan grup, Gezi Parkı olaylarında hayatını kaybeden Berkin Elvan’ı da anarak, onun anısına, “Tencere Tava Havası” adlı eserlerini seslendirdiler. Çeki-len halaylarla adeta bir şenlik havasında geçen konser sonrası, gruba çiçek takdim edildi.

FEHİM IŞIK

Rojava'da yaşananlar devrim değilse ne?

Bir süredir, Rojava'da yaşananların devrim olup olmadığı tartışılıyor. Grup Yorum üyelerinden birinin katıldığı bir panelde sorulan soru üzerine verdiği yanıt, tartışmayı alevlendirdi. Nedense 7 Haziran'da HDP'ye destek verme yerine AKP'yi geriletme adına CHP'ye destek vermeyi devrimci vazife gören bir kesim, Grup Yorum üyesinin sözlerine can simidi gibi sarılıp Rojava'da yaşananların niçin devrim olmadığını ispata soyundu.

Klasik devrim tanımı yapmaya, Marksizm'in ulusal sorunlara nasıl baktığını yeniden hatırlatmaya gerek yok. Rojava'da yaşananı devrim olarak değerlendirmeyenler, maşallah bu konuları hatmetmişler. Öyle ki bir adım daha ileri gidip "Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı" ilkesini bile rafa kaldırmışlar. Onlara göre "UKKTH ilkesi günümüzde emperyalizme hizmet eder noktaya gelmiş, bu nedenle rafa kaldırılması gerekiyor"muş.

Madem durum bu, biz de binlerce cana mal olan devrimci bir direniş sonrasında kendi sistemlerini oluşturmaya

çalalayan Batı Kürdistanlıların neler yaptığını hatırlatarak yazıya devam edelim. Yani birilerinin "devrim olarak görmüyoruz" dediği Rojava'da neler yaşandı, eskiden neydi, şimdi ne oldu, ona kısaca bakalım.

Rojava Anayasası olarak tabir edilen Toplumsal Sözleşme'nin kabulü ile 400 bini kimiksiz olan Kürtler, kimliklerine kavuştu. BAAS rejiminin Arap Kemer politikası ile el koyduğu topraklar kamulaştırıldı ama eski sahiplerine iade edildi. Bölgedeki tüm okullarda BAAS iktidarının yasakladığı Kürt dili ile eğitim resmileşti. BAAS döneminde yasaklı olan halkların dilleri bölgenin diğer resmi dilleri olarak kabul edildi. Her inanç ve azınlık, ötekileştirilen her kesimin hakkı Toplumsal Sözleşme ile güvence altına alındı. Rojava'daki her halk özgürce yönetime katıldı, sorumluluklar üstlendi, kendi geleceğini inşa söz sahibi oldu. Hatırlarsınız,

2012'nin başından itibaren bölgede oluşturulan halk meclisleri yönetimi devralmıştı. Şimdi ise en azından Cizire'de yapılan seçimlerle halk kendi yöneticilerini seçti. Kobani ve Efrin'de savaş koşulları buna izin vermediği için seçimler yapılamadı ama en uygun koşullarda seçimlerin orada da yapılacağı açıklandı. Daha da ötesi, devasa bir direnişle Rojava halkları topraklarına yönelen işgalcileri defetti, def ediyor. Bir adım daha ötesi, Ortadoğu gibi kadının

ikinci sınıf bile görülmediği bir coğrafyada kadın yaşamının her alanında direnerek kazandığı mevzilerde yaşamı yeniden dizayn etmeye, yaşamı yönetmeye başladı.

Elbet her şey toz pembe değil. İğne ile kuyu kazmaya çabalayan Batı Kürdistanlı halklar, inançlar, farklılıklar, ötekiler yürüyüşleri sırasında bir taraftan yeni yaşamı kuruyor, diğer taraftan bölgedeki ceberut devletlere, işgalci

güçlere karşı direniyorlar. Böyle bir ortamda yanlış yapmamaları mümkün değil. Ama her şeye rağmen biliyoruz ki yaptıkları yanlışlar, hem bilinçli yapılmış yanlışlar değil, hem de bölgedeki işgalci devletlerin ve güçlerin bilerek ve isteyerek işledikleri suçlar ile kıyaslanamayacak kadar münferittir.

Hal böyle iken, sosyalist bir yönetim inşa edilmediği, özel mülkiyet kamulaştırılmadığı, proletarya diktatörlüğü ilan edilmediği, özellikle de Kobani direnişine havadan düzenlediği operasyonlar ile destek veren ABD ve diğer koalisyon güçlerine savaş açılmadığı için Rojava'da yaşananları devrim olarak görmüyorlar.

Neyse, kimseyi ikna etme niyetim olmadığı için uzatmama gerek yok. İsteyen Rojava'da yaşananları devrim olarak görmesin, isteyen "Devrimden Sonra" filmleri ile kendini avutsun; ama bunlar yine de unutmasınlar ki birileri binlerce cana da mal olsa kendi demokratik sistemlerini yaşama geçirmek, devrimci yürüyüşlerini nihai zafer ile taçlandırmak için bedel ödemeye devam ediyor, edecek...

**Birilerinin
"devrim olarak
görmüyoruz" dediği
Rojava'da neler yaşandı,
eskiden neydi, şimdi
ne oldu, ona kısaca
bakalım**

ÖNDER BİROL BIYIK

Yeni Türkiye A.Ş.

Cumhurbaşkanı Erdoğan akındaki başkanlık sistemini şurada burada, her fırsatta ifşa ediyor. Bir cumhurun reisi bu kadar çok konuşmalı mı, geçmişte bunun başka örneği var mı, bilmiyorum.

Çocukken her akşam televizyonu açtığımızda Kenan Evren'in, herkese ayar çeken emir ve görüşlerini hazır kıta dinlemek, biz çocuklar için çok da eğlenceli bir durum değildi açıkçası... Ama demokrasimizin namusunun darbeyle kurtarıldığı, asıl konuşması gerekenlerin sadece poliste konuşabildiği zaruret günlerdi, ailecek dinlerdik.

Şimdi de neredeyse her gün saatlerce Erdoğan'ı dinliyoruz, sırf bu konuşmalar için uydurulmuş merasimlerde. Bazen Merkez Bankası'na haddini bildiriyor, bazen muhalefete çatıyor, bazen de Kürt meselesine...

Nerdeyse her gün, her konuda, her bir şeyin uzmanı muktadir şevkiyle konuşması, bulunduğu makamın saygınlığına zeval vermez mi?

Bu konuda Erdoğan'ın kendisiyle tutarlı olduğunu teslim etmek lazım... Çünkü hiçbir zaman tarafsız bir cumhurbaşkanı gibi hissetmedi, bununla sınırlandırmadı kendini. Zaten ilk fırsatta 'başkan' sıfatıyla ikame edeceği unva-

nını sevmediği gibi umursamadı da... Ne AKP genel başkanlığından, ne başbakanlıktan ne de parti mitinglerden vazgeçti. 400 milletvekili için halktan oy isterken değişen tek şey, sallanan bayrakların rengiydi.

Neyse, asıl meselemiz bu değil elbette. Biz yine Erdoğan'ın 'devlet anonim şirket gibi yönetilmeli,' açıklamasıyla yeni bir boyut getirdiği rejim meselesine dönelim.

AKP bugüne kadar zaten devleti şirket gibi idare etti. Erdoğan'dan başlayarak sıradan bir ilçe başkanına kadar devlet ekonomisinden nemalanan bir çıkar networkü gibi örgütlendi.

Eğer AKP'liyseniz ihalelere 3-0 önde giriyordunuz. Yeşil sermaye böyle palazlandı. Şimdi fiili durumu resmileştirip yasaları da buna uydurmak istiyor.

Geçenlerde Erdoğan Meksika'ya gittiğinde, buradaki totaliter rejime hayranlığını gizleme gereği duymayınca, havuz medyası o feyizle günlerdir Meksika rüzgârları esmişti. Öyle an-

laşıyor ki Erdoğan'ın beyin fırtınası hiç dinmiyor bu mevzuda. Seçimlerde sandık kazasına uğramazlarsa, patentli Tayyip Beye ait yeni rejimimizi, Meksika usulü Yeni Türkiye A.Ş. olarak tescil edebiliriz sanırım. Yoksa AK A.Ş. mi demeliydik!

Arzu etmek başka şey de, bu işin yine de sıkıntılı yanları var. Erdoğan eli kolu bağlanmasın, diye yönetim kurulu başkanlığını cumhurbaşkanlığına tercih edebilir ama bir de demokrasi diye bir mefhum var ekseriyetimizin aklını çelen. Yani devleti şirket gibi idare etmek biraz zor.

Neden zor, izah edeyim.

Birincisi bir şirkette Yönetim Kurulu (YK) icabında şirketin üretim departmanına da, satış pazarlamaya da, AR-GE birimine de karışır. Ama bir devlette devletin başı hem yargıya, hem yürütmeye, hem de yasamaya müdahale edemez. Ederse, onun adı demokrasi değil, diktatörlük olur.

İkincisi; şirket ister anonim ister limited olsun fark etmez, kar peşinde

koşan bir kuruluştur. Oysa biz küçük insanlar her şeyden evvel devletten özgürlük, adalet, demokrasi bekleriz. Yeşil dolarlardan başka gözü bir şey görmeyen bir YK başkanının, işleri tıkırında yürüteceğim diye her gün biraz daha buyurganlaşması, benim özgürlüğüme uymaz.

Üçüncüsü, şirketin sahipleri ile çalışanları aynı ipte oynamaz. Bu anonim şirketin 80 milyon hissedarı olmayacağına göre, asıl sahipleri AKP'nin cin göz tüccarları olacaktır.

Dördüncüsü, şirketlerin karı çalışanlarının sömürsünden gelir. Şu durumda siz sahipler, biz emektarları, bugün kadar gördüğümüzden fazla olarak nasıl sömürmeyi arzu edeceksiniz? Buna artık o 'kemik oy' dediğiniz yüzde 40 bile sessiz kalmaz. Bence şansınızı zorlamayın.

Beşincisi, şirketten hoşlanmadığımda istifa ederim olur biter, peki devletten nasıl gidilir?

İşte bütün bu nedenlerden, şu şirket meselesini bir kez daha düşünün derim. Bence yeniden Meksika usulünü terennüm etmek için yeni bir Meksika ziyaretinin zamanıdır. Kemerlerinizi bağlamayı unutmayınız. Hayırlı yolculuklar.

**AKP
bugüne kadar
zaten devleti
şirket gibi idare etti.
Erdoğan'dan başlayarak
devlet ekonomisinden
nemalanan bir çıkar
networkü gibi
örgütlendi**

'Benim rektörüm Raşit Tükel'

İstanbul Üniversitesi öğrenci, akademisyen ve çalışanları "Benim rektörüm Raşit Tükel" dedi.

Üniversitede yapılan rektörlük seçimlerini 300 oy farkla kazanan Prof. Dr. Raşit Tükel'e destek vermek amacıyla dün Beyazıt Kampüsü'nde bulunan rektörlük binasından tarihi Beyazıt Kapısı'na yürüyen öğrenci, akademisyen ve çalışanlar, "Raşit Tükel ile rektörlüğe yürüyoruz" açıklaması yaptı.

Beyazıt Meydanı'nda yapılan eyleme İstanbul İl Meslek Odaları Koordinasyonu ve 42 üniversite bileşeninin içinde bulunduğu Üniversite Dayanışma Platformu destek verdi. Eylemde atılan "Özgür özerk üniversite", "Raşit Tükel rektörümüzdür" ve "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarının ardından Prof. Dr. Raşit Tükel bir açıklama yaptı.

Tükel: Oyumuza sahip çıktık şimdi takipteyiz

Türkiye'de üniversitelerin siyasi iktidarla mücadele ettiğini rektörlerin

seçimle atanmadığını, öğrencilerin tutuklama ve öğretim görevlilerinin soruşturmalara maruz kaldığını söyleyen Tükel, "Sadece üniversitede üyeleriyle yapılan seçim de yeterince demokratik değildir. Üniversiteye rektör seçiliyorsa, öğrenciler ve çalışanlar da oy kullanmalıdır. Ancak ne yazık ki Türkiye'de iktidarın siyasi kadrolaşması ve eğitimin piyasalaştırılması bunun önüne geçiyor" dedi. Yıllardır üniversitelerde yapılan rektör atamalarında seçimlerin yok sayıldığını vurgulayan Tükel; "İstanbul Üniversitesi'nde yapılan rektörlük seçimleri üniversitelerin artık değişim istediği sinyalini veriyor. Eğer yüksek oyu alan rektör adayları atanmazsa bundan sonra yapılacak seçimlerde oy vermenin anlamı olmayacaktır. Seçim sürecinde nasıl oylarımıza sahip çıktıysak şimdi de oylarımızı takip ediyoruz" şeklinde konuştu.

Tükel, eylemin ardından İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin Hukuk Fakültesi'nde düzenlediği Özgür, Demokratik ve Bilimsel Üniversite adlı panele katıldı.

Demirtaş'ın kısa ve öz konuşması

Partisinin en kısa grup toplantısını yapan HDP Grup Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, kürsüye tek bir cümle söylemek için çıktığını belirterek, "Biz halkımıza verdiğimiz demokrasi barış ve özgürlük sözünü yeniliyoruz. Bu ülkede HDP oldukça, HDP'liler var oldukça sen Başkan olmayacaksınız. Seni Başkan yaptırmayacağız, seni başkan yaptırmayacağız, seni Başkan yaptırmayacağız" dedi.

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, partisinin en kısa grup toplantısını düzenledi. HDP Karadeniz örgütlerinin katıldığı grup toplantısında konuşan Demirtaş, salondakileri selamlayarak başladığı konuşmasında, Türkiye'nin dört bir tarafından getirilen çiçeklerle grup toplantısının daha bir anlamlı hale geldiğinin altını çizdi. Karadeniz örgütleriyle HDP Genel Merkezi'nde bir araya geleceklerinin altını çizen Demirtaş, "Bugün kürsüye tek bir cümle söylemek için çıktım. Halklarımızı verdiğimiz demokrasi, barış ve

özgürlük mücadelesinden vazgeçmeyeceğimiz sözümüzü tekrarlamak için çıktım. Biz bir pazarlık hareketi değiliz. Asla ve asla AKP ile aramızda kirli bir işbirliği ve pazarlık olmadı olmayacak" diye konuştu.

Demirtaş grup toplantılarında konuşacakları konuların çok fazla olduğunu belirterek konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ama kürsüye çıkma gerekçem olan bir tek cümle söyleyeyim. Sayın Recep Tayyip Erdoğan, HDP var oldukça HDP'liler bu topraklarda olduğu müddetçe sen Başkan olmayacaksınız. Sayın Recep Tayyip Erdoğan seni başkan yaptırmayacağız, seni başkan yaptırmayacağız, seni başkan yaptırmayacağız."

Demirtaş'ın sözleri salonda büyük alkış aldı. HDP grup toplantısını HDP Genel Merkezi'nde Karadeniz Örgütleriyle yapmaya devam edecek. Demirtaş, bunun son grup toplantıları olduğunu belirterek, "Bundan sonra alanlarda olacağız" diye konuştu.

Girnelilerden M'Expo'ya tam destek

Girne Mahallesi sakinleri, Maltepe Uluslararası Fuar, Kongre ve Yaşam Merkezi M'Expo Center projesi için düzenlenen imza kampanyasına katılarak, fuara destek verdi.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Halk Buluşmaları" kapsamında Girne Mahallesi sakinleriyle bir araya geldi. Sabah 06.00'da başlayan toplantıya, Maltepe Belediyesi Başkan Yardımcısı Sinan Çetiz, Maltepe Belediyesi birim müdürleri, Girne Mahallesi Muhtarı Ali Akülger ve vatandaşlar katıldı. Ulaşım, altyapı, kentsel dönüşüm, park-bahçe, otopark sorunlarıyla seyyar satıcılarla ilgili sorunlar ve kültür merkezleri taleplerinin dillendirildiği toplantıda bir konuşma yapan Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, Maltepe Meydanı'nı yenileyeceklerini belirterek, "550 bin nüfusluk Maltepe'nin bir meydanı yok. Hele hele şu anki mevcut yerde cami de var, emniyet de var. Burada bir cenaze olsa, trafik sıkışıyor, kitleniyor. İşte bu sebeplerle Maltepe'yi bir cazibe merkezi haline getirmek için bir projemiz hazırladık. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş ile 'Meydan Projesi'ni de görüştüm. Ayrıca Organik Pazar olan alanda, tiyatro ve sinema salonlarının da bulunacağı bir kültür merkezi inşa etmeyi düşünüyoruz" dedi.

"Minibüsler için örgütlenin"

Minibüslerle ilgili her mahalleden çok sayıda sorun geldiğini ifade ederek konuşmasına devam eden Başkan Ali Kılıç, "Minibüsçüler Odası ile görüştük, minibüslere kamera taktırdık. Bunları takmayan varsa lütfen bize bildirin, gereğini yapalım. Minibüsçülerle ilgili çok şikayet alıyoruz, hız yapıyorlar, müşteriye saygısızca davranıyorlar. Arkadaşlar, toplu bir şekilde tepki gösterir, örgütlenebilirsek bu arkadaşlarımız da kendine çekidüzen verecektir. Otobüs talebinizi İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile görüşeceğiz. Otopark sıkıntısını, kentsel dönüşümde evlerin altına otopark yaparak çözeceğiz.

Kentsel dönüşüm için mahallelerde 25 kişilik danışma kurulları oluşturduk. Maltepe'de 8 bin riskli binamız var. Biz ada bazında yapılacak, yeşil alanları olan, yağmur sularını depolayabilecek, güneş enerjisinden faydalanabilecek bir sisteme sahip, otoparkı olan ve çöpleri yer altına indirilmiş bir bina yapmak istegindeyiz. Tapu tahsiyle ilgili sorunlarınız var, bunları çözmek için uğraş veriyoruz. Ancak sorun öncelikli olarak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin. Çöp konteynerleriyle ilgili sorunlarınız vardı, bin adet çöp konteyneri siparişi verildi, bunlar yakın zamanda mahallelere dağıtılacak" diye konuştu.

M'expo için imza verdiler

Maltepe'de büyük bir işsizlik sorunu olduğuna ve ilçenin ayağa kalkması gerektiğine de değinen Kılıç, şöyle konuştu: "İşsizliği engelleyecek ve 24 bin insanımızın iş bulmasına olanak sağlayacak bir fuar projemiz var. Maltepe Uluslararası Fuar, Kongre ve Yaşam Merkezi M'Expo Center projesi adını verdiğimiz projede, siz Maltepelilerin desteği çok önemli. Sizlerin destek vermesini bekliyoruz. Buraya iş adamları gelecek, esnafımız kazanacak, Maltepe'li kazanacak. Bu proje için imza kampanyası düzenleyeceğiz. Hedefimiz 500 bin imza. Ayrıca seçimler de yaklaşıyor. Biz diyeceğiz ki; 'M'Expo'ya destek yoksa oy da yok.' Sizler arkamızda olduğunuz sürece başaramayacağımız hiçbir şey yok."

Kadınlar için pozitif ayrımcılık uygulayarak, onlar için 3 atölyeyi hizmete soktuklarını ve Türkiye'de bir ilk olarak ilçe sınırları içerisinde kadın matbaası kurulacağını da açıklayan Kılıç, daha sonra mahalle konakları hakkında da vatandaşlara bilgi verdi. Toplantı sonrasında vatandaşlar, M'Expo için düzenlenen imza kampanyasına büyük destek verdi. Kılıç da katılımlarından ötürü vatandaşlara teşekkür ederek, esnafları ziyaret etti.

Kartal Belediyesi'nden çocuk gelişim kursu

Kartal Belediyesi, Halk Eğitim Müdürlüğü ile işbirliği içinde başlattığı 'Çocuk Gelişim Kursu' ilgi gördü

Hürriyet Mahallesi Kartal Belediyesi Kültür Merkezi'nde devam eden kursu dün ziyaret eden Kartal Belediyesi Başkan Yardımcısı Ömer Fethi Gürer kursiyerlerle konuştu. Gülnaz Avşaroğlu tarafından verilen eğitimi izleyen Gürer, Kartal Belediyesi'nin kadınlara yönelik projelerini anlattı.

"Kadınların her sorunlarında yanlarındayız" diyen Kartal Belediyesi Başkan Yardımcısı Ömer Fethi Gürer şöyle konuştu: "Kadınlarımız

için Kadın Ürünleri Pazarı açtık, el emeği ürünlerini getirip burada satışa sunuyorlar. Kadın Konuk Evi'ni ilk açan belediyelerdeniz, Kadın Danışma Merkezimiz kadınların her türlü sorunlarında onlara destek veriyor, kadınların bilgilenmesi, eğitimi ile kadın sağlığı, anne-çocuk ilişkileri, çocuklarda sosyal medya bağımlılığı, hijyen gibi içerikli konularda seminerler veriyoruz. 2009 yılına kadar 1 olan kreş sayımızı on bire taşıdık. Bu yıl içinde birkaç mahallede daha kreşimiz olacak. 570 öğrencimiz 70 öğretmenimiz var. Kreşlerimizi önemsiyoruz."

BEDROS DAĞLIYAN

Bir dünyalının mesafesi ve Levent Karataş şiiri

Caz ritminin büyüyle akan bir şiir örgüsü kuran Levent Karataş, o ritmin rüzgârına kapılmış insanların bu dünyada geçirmiş olduğu anları anlatmış... Herhangi bir tarihin dayatmasına, yönlendirmesine, beklentilere kapılmadan sadece anları...

Levent Karataş'ın şiirlerinde ironi ön plandayken dahi, neşeli, çocuksu bir yaratıcılık var. Geçmişin, geleceğin değil de şimdiki zamanın şiirini kurmaya çalışırken bunu da size hissettirmiş.

Kimse olmaya çalışır ki kendini sadece Levent diye tanıtmaya çalışması mütevazı tavrındandır...

Hayatı anlatır; öyle örgülemeyen yalın, basit kaygıları... Bildiği tanıdığı belki de dallarına tırmandığı bir ağacı, tıp tıp yağın yağmuru, şemsiyeli naze-nin bir kızı, çiçekleri ve mahallede derinlerde bir yerlerde sakladığı, özlediği bir çocuğu, çocukluğunu...

İzleyip etkisinde kaldığı karate filmlerini de rengâhenk kata çizercesine aktarır şiirine; muzip kahkahası ses verir delikanlı haytalığın...

Diktatörleri, diktatörlüğü sevmeyi ama sevgiyle bakan bir tanrıya hep inandığını görebilirsiniz dizelerinde... Tanrı el eder hatta bağrına basar bu 'Güzel Cumartesi'lere bakan şiirleri...

Annesini ne çok sever bu şiirler:

"Kifayetsiz kalıyorum şimdi bile/ Peki ben nasıl anlatacağım kuru fasulyeyi, nasıl yaptığımı bu şiirde/ Nasıl anlatacağım tanrının taa canının içi olduğunu/ Nasıl anlatacağım bana anlattığın onca edinimi, şeyi.../Un ile bir şeyler yaparsan melekler inermiş/ Senin elin undan hiç çıkmadı meleğim/

Canım annem/ Anadolulum..."

Levent şiiri sever ya; şiir de onu önemser ki didinir boyuna... Kendi deyimiyle kâhin Rimbaud'nun, peygamber Rilke'nin yaşamadığı, vahşetin, korkunun, sindirmenin kısaca kan görmeyi ve dökmeyi seven putperestlerin çağında yazmaya çalışır şiirlerini...

Çocukluğun o meraklı, şişeden çıkan cin etkisi veren dizeleriyle ör

şiirini. Kâh salyangoz satar, kâh çiçek dürbünü; bir de leblebi tozundan boğmaca olur şiirlerinde ki; beni çocukluğuma götürür...

Hep masallarını anlatır dünyanın; Mahir Çayan'ın soluk verişini de, Birkan A'biyi de Süpermen edasında... Sonra bir bakmışsınız "Birkan A'bi ölmüş; Süpermen uçmuş yani."

Hep hayal kuran çocukluğu, hayal perisinden ilham alan delikanlılığı, feneriyle yer gösteren sinema biletçisidir. Shakespeare, Anadolu destanları, kovboy ve karate filmleri bir hikâyenin pastoral masal imgeleri gibidir.

Bazen bir çiçek olup açar, bazen yapraklarını döken yalnız bir kiraz ağacı olur... Uçar gönlünce, kanatları güvercin olur...

"Çözülemiyorum işçi meyhanesinde/' bu pamuk az deniz, kanyoo hâlâ'" derken devrimin yiten delikanlıları kanar...

Aşkını, sevdasını öyle bir anlatışı var ki, keşke ben desem diyebilirsiniz.

"Seni seviyorum, gerisi patlıcan" "Uzun nefesler alıp veriyoruz/ Ya öyle mi? Sende mi patlıcanı çok seversin?"

Levent'in şiiri rastlantılarla yeniden

kurar hayatı..."Rastlayışlarla, rastlantılarla başlıyor hep şiir"

Hep yalnızdır. Yalnızlık şiirine işler; oradan da okuyan yorgun kalbinize, kalbimize...

"Bu ıssızlığı buraya ben getirdim/ Gagasındaki mektupta aşk taşıyan kuşları/İstanbul şiirdir artık/Mendilini yeryüzüne bırakan zevce, Nikriz Peşrev/Boğaz sularının kıyısından s'onsuzluğa bırakılan potkal

'Ben de gönül çektim eskiden' Tangosu" Hicaz bir şarkıdır bazen: "Efendim inceliğine bakın güftenin/'sevmiş bulundum seni' Efendim tecahül-i Arif'e bakın alla 'sen/'Sevmekten kim usanır"

"Bir Dünyalı'nın Mesafesi lirik pastoral bir şiiri müjdelere; içinde filmlerden sahneler, oyunlar, taşra vardır...

Levent'in şiir sırrını anlayabilmek, onunla çocuk olup muziplikler yapabilmek ve bundan zevk almayı becermek ancak, diğer kitaplarını da birkaç kez okumakla mümkün olabilir ki bunu kendinizden esirgemeyin.

Levent, sizi yanık köşkün mahalledeki boş arsasında oyuna çağırıyor; gecikmeyin...

Kıtmir dil mi çıkartmış

Çiçek Dürbünü Satıcısına
Misketlerin, sesi geliyor cebinden
Ve kahkahası, fırlama çocukluğun
Gözler cin...
Pencere: uçurtması kaçmış ağlamaklı
Karşıdaki divan
Yandaki masa
Duvardaki son yemekten bakan İsa ve
havarileri
Hepsi hüngür hüngür bir ah, iki vah
O yatak!
Taht el revan olmalı
Cümle âlemi bize gezdiren yola
koyulmalı
Bak! Bacaklar açılı pergel
Geometrisiz, cebirsiz
Matematik bir'miş
Ne gam;
Edebiyat yıldızlı pekiyi!
Otuduğun yerden bakıyorsun
Geniş ve endamlı şiire
Bir de Birkan Abi'ye
Birkan Abi'de de çiçek dürbünü
satıcısına müstehzi
Uç uç Süpermen
Kırmızı pabuç alacak annem sana
diyorsun
Sek aslan sütüyle aynen uçuyor Paşa
Kapısı'ndan Birkan Abi
Dışarısı gri
Yağmur iniyor şiire bulutlardan
Kahkahayla çalkalayıp
yastıkaltı yapıyorsun
Okuyanlar söyledi bana da, ellahe
Camdan sana bakan tavşana
Ha, bir de Kıtmir'e dil çıkarmışsın
Velev ki onlar da sana, şiirin tam orta
yerinde
'Güzel bir Cumartesi' şemsiyenin
altında
Sahi ne zaman kaybettin büyüklüğünü
"Tel cambazının tel üstündeki
duruşu"na bakarken heyecanla
yükseldiğin
Bulut üstünde mi?
Çok bî çocuk özlediğimiz,
Kırtlayan taze hiyar
Neşeli gülüşlerde mi?
Yoksa
Şöyle mi?
'Bir dünyalının mesafesinde mi?'
Öyle mi?

Bedros Dağlıyan

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

Oyumuzu neden HDP'ye vermeliyiz!

Sol sosyalist güçlerin HDP nin yanında olması demokrasi mücadelesine güzel bir katkı olduğu için. Halkların eşitliği için, adalet için yan yana gelen HDP Birleşenleri faşizme karşı, gericiğe karşı bir dönemin başlangıç miladına attığı adım için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Emekten yana olan güçlerin ittifakını başardığı için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Emekçiler tarafından sosyalistlerin biraraya gelmesi isteniyordu, işte bu güzel istemi yerine getirdiği için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

HDP ye verilecek her oy ırkçı,ulusalcı, faşist ve şövenist zihniyetlere karşı verilen oylar olduğunu bilinçe çıkararak oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Egemen iktidarın dur durak bitmeyen pervasızca saldırılarına karşı, provokasyonlarını ortadan kaldırmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

AKP iktidarının denklemini bozacak tek parti HDP olduğu için bilinçli olarak oyumuzu HDP vermeliyiz,

Kadınların özgürlüğünü yaratan parti olduğu için oyumuzu HDP ye verilmeliyiz.

Kadınlar üzerinde olan baskıyı ve şiddeti ortadan kaldıracak parti HDP olduğu için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Anadolunun farklılığını en iyi anlayan ve yaşatan parti olduğu için oyumuzu HDP ye verilmeliyiz.

Halkların demokratik eşitliğini geliştirmek ve yaşatmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Faşizme karşı omuz omuza olmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Anadolu'ya yüzlerce yıldır renk katan bin bir çiçek bahçesini yaşatmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Faşist, ırkçı, gerici, şövenist düşüncelerin, emekten yana olan düşmanlıklarına karşı, hayatı çekilmez hale getiren sistemin baskılarına karşı durduğu için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Halkların eşitliği için, demokratik hakların ortak yaşamaya dönüşmesi için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

HDP ye verilecek her oy egemen iktidarın, sultanın hevesini kırarak oldu-

ğu için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

HDP ye verilecek her oy yoksulların, emekçilerin, kadınların, gençlerin kendilerini ifade ettiği için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Çocuklarımızın geleceğinden endişe duymamak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Yepyeni bir gelecek için, ortak yaşamın yaratılması için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

En geniş cepheyle demokratik gücümüzü göstermek için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Dayanışmanın ve birleşmenin öncelikli arzumuzu yerine getirdiği için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Dayatmacı zihniyetlerden vazgeçmeyen ırkçı milliyetçilere karşı, farklılıklara tahammül göstermeyen partilere karşı oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Eşitlikçi ve özgürlükçü bir hukuk sistemini yaratmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Hakikatlerin ortaya çıkartılması için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Demokratik toplumun yaratılması ve gelişmesi için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

İfade özgürlüğünün sürekli geriye gidişine dur demek için oyumuzu

HDP ye vermeliyiz.

Savaş kıskırtıcılarına karşı barışçı güçlendirmek için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

12 eylül faşist anayasanın getirdiği %10 barajını yıkmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

“Sol adına kaçış yapan Haziran Hareketi ”

7 Haziran'da HDP'ye oy verirsem oyum boşa gider korkusu olmayacak. HDP'ye oy vermezsem oyum boşa gider korkusu olacaktır.

Sol-Sosyalist, Devrimcilerin tarihine ilk kez bir fırsat doğdu, Dayanışma kültürünün gelişmesi ve demokrasi mücadelesinin kaderini belirlemek bakımından.

BHH neden açıktan açığa CHP diyemedi; Çünkü CHP dedikleri takdirde, parçalanırlardı; herkesin alay konusu olurlardı; tabanlarından tepki toplarlardı.

Haziran Hareketi saflarında bir grup arkadaşın BHH'nin kararını yanlış bularak HDP'ye oy vereceğini söylemeleri devrimci bir sorumluluktur.

Güzel bir dayanışma örneği sergilediklerinden dolayı bu arkadaşları kutluyorum.

Seçimlere ilişkin sol adına somut bir şey söylemeyenler oportünizmin keskin kaypaklığını gösterdi Haziran Hareketi'nin seçimlere ilişkin açıklaması, sola, sosyalistlere, ilerici demokrat kurumlara, emekçilere, HDP bileşenlerine yaptığı bir kötülüktür. CHP'ye verilecek her oy, AKP'nin diktatörlük hevesini bozacak değil, AKP konseptini destekleyen bir konuma düşerek, AKP'nin ekmeğine yağ sürer.

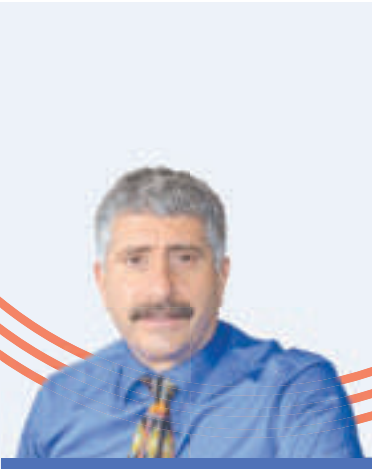
Emekten yana mücadele eden; SYKP, SDP, PARTİZAN, EMEP, ESP, Kaldıraç, Marksist Tutum, DSİP, SODAP, Teori Politika, TÖPG, Türkiye Gerçeği, Yeşiller Sol Gelecek Partisi, Halkevleri gibi örgütler, Partiler, ilericiler, devrimci Aydınlar ve kurumlar “HDP bileşen”leri olarak 7 Haziran seçimlerine katılıyor.

HDP'ye verilecek her bir oy, HDP'nin yüzde onu aşmasına ve seçimlerden sonra emekçilerin lehine bir güç dengesi olmak demektir.

Devrimcilerin, algı ve bilinç düzeyi 7 Haziran seçimlerinde biraraya geldi. Bu tarihsel görevdi ve bunu başardılar.

„Barajın bir oy'luk canı var“ diyen yüreklerle buluşmak için oyumuzu HDP ye vermeliyiz.

Solcu solunda gerek. Sevgi ve dostlukla.

İSHAK KARAKAŞ

Tarihin lokomotifi ve Newroz

Evet, bu sene de tarihi bir Newroz kutlaması olacak Diyarbakır'daki. Hazırlandık, gidiyoruz. Geçenlerde bir arkadaşım-la konuşurken, bana "Her sene 'tarihi' diyorsunuz, öyle değil mi?" dedi biraz bir şeyleri ima edercesine.

Kızmadım, itiraz etmedim. Açıklamaya çalıştım. Evet, tarihi Newroz'lar yaşıyoruz art arda. Çünkü bazı halklar için bazı dönemlerde tarih hızlanır. Tarihin lokomotifi aniden ivme kazanır. Olayların, mücadelenin belli bir aşamasında.

Kürtler için de tarih birkaç yıldır her zamankinden hızlı hareket ediyor. Mücadelenin, Kürt tarihinin lokomotifi öncesine göre çok daha hızlı gidiyor menziline doğru. Bu yüzden de şimdi her Newroz'u 'tarihi' olarak adlandırmak daha anlamlı. Öyle ya da böyle yeni bir istasyona geldik bir kurtuluş ve özgürlük yolculuğunda.

Türkiye, Ortadoğu ve tüm dünyadan Kürtler, sol sosyalistler, demokratlar, enternasyonalist dünya vatandaşları bu heyecanla akın edecekler yine bu sene de Newroz alanına.

Ve bu sene de bu Newroz'u diğerlerinden farklı kılan, ona iki bin yıllık bir geleniğin içerisinde özgün bir yer kazandıran faktörler mevcut.

Nedir bunlar?

2013 ve 2014'ten sonra bu sene de Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın Newroz mesajı heyecanla bekleniyor. Öcalan bu sene de, denilebilir ki, Kürt Özgürlük Mücadelesi'nden öte Türkiye demokratikleşme süreci ve Ortadoğu devrim süreçlerinin gidişatının yönünü etkileyecek, ilkeleri-

ni ortaya koyacak bir Newroz mektubu ile halklara seslenecek Diyarbakır Newroz'u'nda. Bu herhalde en önemli faktördür bu senki Newroz'u da tarihsel kılan.

Bir diğer faktör, Rojava Devrimi'nin geldiği aşama ve Kobanê Direnişi'nin kahramanlık destanı olacak. Kobanê Direnişi'nin hem Kürtler'in özgüvenine yaptığı etki hem de Kürt Direnişçiler'e, öncelikle de kadın gerillalara dünya çapında kazandırdığı imaj ve prestij, bu seneki Diyarbakır Newroz'u'nu tüm dünyada ilgi ile beklenen bir olay haline getirdi. Rojava Devrimi ise artık Kürt coğrafyasında bir yerde Kürt siyasetinin perspektifinin

yerleşikliğinin altına çizmesi nedeniyle önemli.

Bir üçüncü faktör Türkiye'deki seçim süreci ve HDP'nin Türkiye siyasetindeki yükselişi. HDP önceki faktörlerden de aldığı güçle tıkanmış Türkiye siyasetinde önemli bir açılım, halkların umudu ve seçimlerin odak partisi konumuna gelmiş durumda. Bu seneki Diyarbakır Newroz'u bir yandan da halkların seçim sürecindeki iradesinin coşkuyla ortaya konulduğu bir etkinlik olacak ve Türkiye demokrat seçmenlerini motive edecek. Bu durum da bu seneki Diyarbakır Newroz'u'nu tarihsel kılıyor.

Dediğim gibi, bu sene de Diyarbakır, 21 Mart'taki tarihsel olaya hazırlanıyor. Hepimiz heyecan içindeyiz.

Yola çıkma zamanı geldi. Tarihin lokomotifine Diyarbakır Newroz Alanı'nda yetişmek için hareket etme zamanı.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar 21.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçename'**

onbeş günde bir

Pazartesi günleri saat 16.00'da

MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçename'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

İshak Karakaş

Neşe Özgen

➔ **Söyleşi teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Bugün (16 Mart) Halepçe katliamının yıldönümü. Bu korkunç katliamı Kürtler'in sınır meselesi ile bağlantılı olarak ele alabilir misiniz?**

Sadece Kürtlerin sınır tanımaması veya Kürtlerin uğradığı bir canavarlık olarak değil sınır meselesi olarak değerlendirmek gerekiyor ama sınır olarak baktığımızda Kürtler'inde diğer etnik grupların da Türkiye sınırları dahilinde aslında hem temas ettikleri zaman içerisinde hemde bu temasın çeşitli pazarlıklarla, devletle pazarlıklara dönüştüğü bir yer olduğunu söylemek lazım. Özetle şunu demek lazım, sınır öyle bir yer ve mekandır ki bir yanda insanların günlük hayatlarında kendi hayatlarını onunla birlikte belirledikleri bir nesnedir. Biz diğer insanlarla beraberken, nesne-

lerle beraber oluruz. O şeylerle olan ilişkimiz, o şeylerin bize gelişleri bizim tutumlarımızı da, davranışlarımızı da belirler, yani sınır bizi belirler, aynı zamanda ama biz de sınırı belirliyoruz, sınır böyle bir imkan verir bize. Bir diğeri, sınır bir yer, bir mekan olarak hem ayırır ama bir yandan temas etme olanaklarını da artırır. O somutlaşmış nesnenin karşımızdaki duruş hali, bu sadece Güneydoğu sınırımız için değildir, somutlaşmış her duvar için böyledir. Karşımızda duruş hali bizi aşmak ve onu geçebilmek için diğeriyle temas edebilmek için sonsuz fırsata sokar ve teşvik de eder. Şöyle başlayalım derseniz, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla birlikte bir sınır politikası geliştirmeye başladı ve bu sınır politikasını ağırlıklı olarak 1950'ere kadar daha az çatışmalı politikalar şeklinde sürdürdü. Yani müzakereci bir sınır politikası sürdürdü. Ama 1950'lerden

itibaren işte bu yeşil hatta üye oluşuyla, bu yeşil hattın yarattığı çatışmalı ortamı benimseyip bunu sınıra yansıttı. Şimdi gözlemlendiğine uzanan bir boşluğun ne kadarının senin vatanınız ne kadarının karşı vatan olduğunu bir devlet belirlemeye başladığında bu daha önceden olan boşluğun kesilmesi hali daha belli belirsizdir ama yine de bir temas hali vardır. Ne zaman ki somut bir biçimde oraya bir yükselti yapılmaya başlanmış, o coğrafyaya bir engel gelmeye başlar, o zaman bu somutluk o coğrafyayı keser ve insanlardaki uzam duygusunu, mekan duygusunu sınırlayan birşey olur ve aşma gayreti gösterilmeye başlanır. Örneğin ne zaman ki bir duvar dikilmeye başlar, bu duvarlar her zaman sınırın giderek sertleşmesi ve mekanın haritalandırılması başlar.

➔ **Bu Türkiye'nin bütün sınır-**

ları için geçerli, değil mi?

Bizim sadece Güneydoğu sınırımız değil, bu fronteksle birlikte Avrupa Birliği'nin Yunanistan, Bulgaristan sınırına diktiği sınır, çok yüksek sınır, yeni dönemde 3 yıldır dikili orada ve duvarla desteklenmiş dikenli teller, duvarlar, oradaki insanları çok benzer bir biçimde etkiliyor. Güney'e gelsek tümü bu yeni dönemin bir politik meselesidir. Yani 1950'lerde insanlar sınırın orada olduğunu biliyorlar ve bunun aşılması daha yerel pazarlıklarla ilerliyor yani işte jandarma komutanıyla ilerliyor, o sınır köylerini etki altında tutan o askeri birlikle ilerliyor. Ne zaman ki vatan bir ticari mekanizma içerisine girer, kapitalizmle birlikte bütünleşmeye başlar o zaman sınırdan geçen mallar para etmeye başlar ancak ondan sonra sınırın pazarlık alanı mecliste belirlenmeye başlıyor. 1950'lerden 1970'lere olan dönemde

“Sınır hem ayırır hem temas olanaklarını artırır”

Prof. Dr. Neşe Özgen önde gelen bir sosyolog. Özellikle sınır konusunda yaptığı araştırmalar çok önemli. Bu anlamda Türkiye’de bu konunun en önemli uzmanı kabul edilir. Özgen, Kürt sorunuyla da yakından ilgilenen, bu konuda çalışmalar

yapan ve Kürt halkının yanında duran bir akademisyen.

Kendisiyle buluştum ve ona Halepçe, Rojava ve çözüm süreci ile sınır ilişkisi bağlamında sorular sordum. Elbette 2015 Newrozu’nu da konuştuk:

sınır uluslararası bir pazarlık ağı ve bu pazarlık ağını kontrol eden de genellikle yörenin büyük toprak sahipleri, dinsel olarak önemli motiflerin de arasında bulunduğu bazı önemli insanlar, askeriye ve tabii ki de gümrük. Sosyal kurumların nitelikleri büyüyor ve bunlar Ankara’ya taşınıyor, sınırın kontrolü yerelden çıkıyor ve ulusal bir biçime gelmeye başlıyor. Ne zaman ki 90’lı yılların başında Kürtler bir milli bilinçle bu sınırın aslında olmaması gerektiğini idrak ediyorlar, 99’a kadar olan dönemde sınır en kanlı halini almaya başlıyor.

➔ **Yani 1927’de Musul anlaşmasıyla Kürtler’in bir parçasının Irak’ta kalmasını devletler belirliyor, uluslararası anlaşmalar belirliyor. Taviz nerede beliriyor?**

İkili pazarlıklar yapıyor, tavizler

veriliyor, tüm bunlar yerel mikro ölçeklerde insanları çok etkiliyor, ne tarafın vatandaşı olacağını çok etkiliyor ama şöyle birşey de var, 2008’in yazında ben bir araştırma şirketiyle birlikte Duhok, Hewler ve Süleymaniye’de, 478 kişiyi kapsayan bir ölçek uyguladım. İyi bir ölçek, iyi bir çalışmaydı. Kürtler’in vatani neresidir hakkında iyi bir çalışmaydı. Bundan daha önce hiç konuştuk mu bilmiyorum.

➔ **Hayır**

İyi bir çalışmaydı çünkü bu 478 kişi kadın ve erkek olarak uygun örnek dağılımıyla kentli, kentsoylu, oldukça iyi, profesyonel meslek sahibi, iyi eğitilmiş, beyaz yakalı işlerde çalışan gruptu. Bu 478 kişinin temsil ettiği grup Irak Kürdistanı’nın çekici burjuva lokomotifiydi. Yani bundan sonra toplumun nereye gideceği konusunda oldukça büyük söz sahibi olan kişilerdi.

Çok ilginç sonuçlar çıktı.

➔ **Ne gibi sonuçlar?**

Çok güvenilir sonuçlar verdi. Örneğin uyguladığımız ölçek uzaklık, yakınlık ölçeği idi. Siyaseten, kültürel olarak, dinsel olarak, tarih olarak, komşu olarak bir kaç açıdan hangi Kürtler’i, Irak Kürtleri kendisine yakın hissediyor. Böyle bir ölçeklendirme geliştirdik mesela Irak Kürdistanı’ndaki Kürtler siyaset ve kültürel olarak İran Kürtleri’ni kendilerine daha yakın hissediyorlardı Türkiye Kürtleri’nden veya Suriye Kürtleri’nden.

➔ **Neden? Sizce daha fazla diyalog kuramamalarından mı?**

Bilemiyorum, yani bunun nedenselliği üzerinden birşey söyleyebilecek durumda değilim, bu basit bir sayma, bir tarifleme çalışmasıydı. Daha sonra geliştirilmesi gerekiyordu ama o andaki

gösterge hepimiz için son derece çarpıcıydı, çünkü Türkiye Kürdistanı’ndan gelenlere güvenmiyorlardı. Yani bizim 5’li yakınlık, uzaklık ölçeğimiz vardı. Türkiye Kürdistanı’ndan gelen bir Kürdü damat olarak kabul etmiyorlardı, gelin olarak kabul ediyorlardı ama damat olarak kabul etmeyeceklerini söylüyorlardı.

➔ **Sebepleri sordunuz mu peki?**

Hayır sormadık, çünkü sebeplere dair çalışma daha geniş ve daha farklı bir nitelikte bir çalışma gerektiriyordu, bu tanımsal bir çalışmaydı. Kürtler’in anavatanı neresidir diye sorduğumuzda ise “burası” dediler.

➔ **Burası derken Mezopotamya’yı mı tarif ettiler yoksa?**

Hayır, Irak Kürdistanı’nı işaret gösterdiler yani şehirde değil Irak Kürdis-

tanı'nı tarif ediyorlar.

➔ Neden öyle düşünüyorlar? Bunu gözlemlediniz mi?

Neden olduğunu sormadım, bizimki sadece tanımsal bir çalışmaydı, ne hissediyorlar ve ne düşünüyorlardı diye nedensel bir çalışma değildi. Ama nedensel bir çalışma yapılmalı ve zaten onu da 2013'te giderek yapmaya çalıştım, ona da geliriz. Şimdi 2008'deki bu çalışma çok endişeyle karşılandı bir çok arkadaşlar tarafından, çünkü bu 4 parçalılık meselesi yeniden gündeme getirilmeye başlanmıştı ve Kürtler'in 4 parçada sınırsız bir biçimde yaşayabilmesi için de yeni bir yol haritası çiziliyordu. Bu yol haritalarının çizilmeden çok daha önce insanların kendilerini vatandaş olarak nerede tutmayı istediklerini bir düşünmek, sormak ve buna uygun programlar çizmek gerekli, yani gerçekten hani 4 ülkede yaşayan Kürtler'in o ülkenin vatandaşlık biçimlerinden tarihinden ve coğrafyasından hiç etkilenmediğini süre başlangıçta her neyse onunmuş gibi kaldıklarını düşünmek çok büyük bir hata olur. Biz biliyoruz ki sınır aslında bir yandan devletin çizdiği sınırlardır bir yandan da ülkenin içerisinde o ülke vatandaşlarını şöyle ya da böyle biçimlendirirler. Yani sınır ortadan kalktığında her iki ülkede şimdiye kadar yaşamış olan, dört ülkede yaşamış olan Kürtler'in birbirinden ne kadar farklı olabileceğini, ne kadar kültürel birikimlerinin olabileceğini, ne kadar farklı vatandaşlık algılarının olabileceğini görüyoruz. Örneğin Halleti civarında yaptığımız çalışmalarda Kobanê'den gelen ve yerleştirilmiş olan Kürt ailelerle karşılaştık, onların yaşama biçimleri, hayata bakışları, kendilerini biçimlendirmeleri elbette ki kendi geleneklerinin, kendi yaşam birikimlerinin izlerini büyük oranda taşıyordu. Dolayısıyla bir sınırın oraya paylatif olarak ya da geçici olarak kurulduğunu söylemek o sınırın hiç olmadığını söylemek anlamına geliyor, o sınır ordadır ve dört ülkedeki Kürtleri de çok başka biçimde biçimlendirmiştir. Aksini söylemek bir milli tarih anlayışı yaratmak olur ki bu Türklerin kendisine yaratmış olduğu milli tarih anlayışından da farksız olur. Yani bu farklılıkları başta bir kabul edip başlamak gerekiyor, bu dört parçada bütün Kürtler'in ortak kültürü ve ortak bilinçleri olduğu meselesine biraz daha altı dolu bir biçimde yaklaşmak gerekiyor. Mesela biz şeyi sorduk 2008'de, Kürtler'in sorununu kim çözer diye

sorduk, 2008'de buna verilen en ilginç cevap Obama çözer dediler, Kürtler'in sorununu. İkinci cevap ise, Barzani çözer dediler. Irak Kürdistanı'ndaki Kürtlerin yüzünü beyaz yakalı, profesyonel meslek sahibi, burjuva ve kent soylu Kürtlerin ülkenin gelişmesinde rol oynayacak olan Kürtlerin yüzlerini daha çok uluslararası alana ve kendi ülkelerindeki başkanlık sistemine döndüklerini işaret ediyor yani milli bir duyguyu işaret ediyor. Abdullah Öcalan cevabı mesela dördüncü sıradaydı.

➔ Acaba oradaki politikalar-

dan etkilenmiş olamazlar mı?

Tabii ki de öyle, ben de tam bunu söylemek istiyorum. Yani bir insanın bir etnik azınlık olarak da olsa bir ülkedeki varlığı o ülkenin çoğunluğunun varlığından büyük oranda etkilenir ve onu da etkiler. Yani hiç bir ülke pure bir etnisiteden oluşmaz zaten biz buna karşı söylemiyor muyuz, söyleyeceğimizi kör etnisiteden oluşmaz ama içindeki bütün etnik gruplar, ana etnik gruplar, ana etnik grup da dahil olmakla birlikte buradan etkilenir ve onu da etkiler, yani basit bir şekilde insanların saf kaldıklarını, 13. yüzyılda ki

gibi yaşadıklarını söylemek mümkün mü, hayır, öyle birşey yok daha dikkatli olmak lazım bu konuda konuşurken, bunu gördük. Bunun mesela izleri Halepçe katliamından kaçarak Türkiye sınırları içine girmiş olanlara Türkiye Kürdistanı'ndaki insanların yaptıkları yardımlarda da belli yani orada da gerçek anlamda Kürtlük bilinci, milli bilinci olanlar harekete geçebildiler, çok kötü şartlar vardı farkındaysanız, yani Halepçe'den kaçarak gelinme döneminde Türkiye'deki göçmenlik şartları şimdikinden çok daha kötüydü.

➔ Biliyorum onun canlı şahidiydik bi,z Diyarbakır'da geldiklerini görüyorduk

Evet korkunç şartlardı ve hani Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürtler'in aklına mesela devleti mültecilik konusunda zorlamak dahi gelmiyordu

➔ Bir şey söyleyeceğim, Güney'den gelen mülteciler, Halepçe katliamından kurtulup da gelenlere Afganistanlılar için Özal döneminde yapılan konutlardan bir kısmını onlara tahsis ettiler, o da Diyarbakır'ı yaklaşık 5000 metre falan dışarısında, fakat belediyeler o zaman da resmi imkanlara sahip değildi, onlara da bir yardım edemiyordu. Halk kendi arasında kendi evlerine misafir ediyordu, evinde pişirdiklerini onlarla paylaşıyordu, biz o acıları da gördük. Türkiye'nin zaten bir mülteci olayı yoktur. Yine geçenlerde Boğaziçi Üniversitesi'nde bir paneldeydik, Türkiye'deki mülteci sayısı şu ana kadar yanılmıyorsa 198 bin kişiydi, 2 milyon Suriyeli de mülteci statüsüne girmiyor, misafir statüsünde bulunuyor.

Şimdi şöyle demek lazım, geçmişte olan yani bu belediyelerin düzen partisinin elinde olması, iktidarın zaten bir mülteci politikasının olmaması meselesi şimdi mesela Urfa'da da olan budur. Ama şu anda Kürtler'in milli bilinçle Güney'de olan bitene karşı gösterdikleri duyarlılık ile o zamanki duyarlılık birbirinden farklı yani ben şunu söylemeye çalışıyorum. Birincisi, sınırlar içlerindeki insanları tıpkı ana etnik grubu belirledikleri gibi belirlerler doğru ama bu aynı zamanda bir pazarlık. İkincisi, sınır meselesi Kürtlük milli bilincinin gelişmesiyle birlikte tekrar tekrar gündeme getirilip kaldırılması gerektiğine dair politikalar

yapılmasına rağmen bunların altı da çok dolu değil, bunların üzerine konuşmak lazım, çünkü dört parça birbirinden çok farklı biçimlenmiş durumda hâlâ Kürdistan'da olduğu gibi İran'da olduğu gibi ve Suriye'de olduğu gibi Türkiye'de olduğu gibi. Üçüncüsü, Kürtlük bilincide son derece yeni birşey bir yandan, yeni modern bilim sistemleriyle ilgilidir, kendisine yazdığı tarih geçirdiği coğrafyalandırma süreçleri kendi kültürünü yeniden yapılandırma biçimlerinde modernist birşeydir. Dolayısıyla yani zaten baştan beri sınırların hükmü yoktu demek çok da doğru birşey değil, sınırlar orada var ve insanları büyük oranda biçimlediler, Kürtleri de büyük oranda biçimlediler ve her ülkenin Kürdü'nü de farklı farklı biçimlendirdiler.

➔ Geldiğimiz aşamada yani bugünü konuşursak, Kürtler için bugün artık o sınırlar geçer-sizleşti mi?

Şöyle belki konuşmak lazım, şimdi her sınır için farklı konuşmak lazım, mesela Van sınırı için başka birşey konuşabiliriz. Doğu Beyazıt sınırı için, Iğdır sınırı için başka birşey konuşmalıyız. Kars sınırı için başka birşey konuşabiliriz.

➔ Rojava sınırı için konuşur-sak?

Rojava sınırını baz alalım Rojava diye bahsettiğimiz yer Cizîre kantonu, Afrin kantonu ve Kobanê kantonu üzerine konuşacağız. Şimdi bu bildiğiniz üzere parçalı kanton sistemleri ve sınırın bütünü de işgal etmiyor. Yeni komşumuz aslında kısmen rejim güçleri kısmen rejim dışı güçler kısmen de devrimci güçler, yani Türkiye'nin Suriye sınırında Antakya tarafında bildiğiniz üzere Akçakale'den yani Yayla Dağı olan tarafta şu anda, Türkiye'nin komşusu Nusra ve DAİŞ ama Kobanê'de savaşıyor güç Kürt özgürlük hareketi ve milis güçleri, Afrin'de savaşıyor güç Afrin'in kendi milisi, Irak'ta olan güç değil mi yani Irak, Suriye sınırı arasında birleşen sınırda olan Cizîre kampında olan güç ise şu anda hem milis güç hem de Kürt Özgürlük Hareketi'nin güçleri.

➔ Şengali de alırsak Şengal'de de milis güçleri var.

Her güç kantonunda çok farklı etnik potansiyele sahip olduğunu görüyoruz, yani Afrin mesela Kürtler'in çoğunlukta olmadığı bir kanton, keza Cizîre kantonu da aynı şekilde onun

için Kontrat Anayasası'na gidiliyor ama Kobanê kantonu kent merkezi, kasaba merkezi, büyük oranda Kürt etkisinde, köylerde büyük oranda Arap Kürt karışık etnisiteden oluşuyor. Bunlar çok farklılık yaratan şeyler birbiriyle, çünkü sınırın Türkiye tarafı da aynı şekilde farklıdır yani sınırın Türkiye tarafındaki Türkiye Kürdistanı'nda pure bir etnisite yok. Orada da Süryaniler var, Ezidiler var, Araplar var, Mehemiler var, Araplar'ın farklı grupları var, Türkmen köyleri var, Ermeni var çok az da olsa. Dolayısıyla bu kadar pure bir biçimde bir etnik grubun karşı karşıya duruşu değil. Bunu çok dikkatle konuşmalıyız yani hertarafı kaskatı bir biçimde Kürt ad-derek, aradaki sınırın zaten hükümsüz olduğunu söyleyerek ancak kendimizi kandırabiliriz. Bu politikanın altını biz daha düzgün kontrat anayasalarıyla, dayanışmacı anayasalarıyla, kontrat ekonomileriyle doldurmak zorundayız ki gerçek anlamda insanların şimdiye kadar ezildikleri biçimi aşabilmemiz mümkün olabilsin, şimdiye kadarki milli söylemleri aşabilmemiz mümkün olabilsin, şimdiye kadarki bu kapitalist ezici, sömürücü söylemleri aşabilmemiz mümkün olabilsin. Yani basit bir biçimde slogan atarak bu iş olmuyor. Her iki tarafta bu karşı karşıya duruşu, sınırın bizi karşı karşıya getirdiği bu hali daha dikkatle yorumlamak zorundayız. Lütfen yani bunun altını bir dolduralım yani çok basit bir slogan gibi geliyor "iki taraf da Kürt. Dolayısıyla sınırın bir hükmü yok", kesinlikle yok öyle birşey. Sınır nerede patladı? Sınır Kobanê'de patladı değil mi, yani Su-

ruç'un hemen altında patladı.

➔ Evet.

Eylül'ün başında ilk Kobanê saldırıları başladığında TSK önce sınırı göstermelik olarak kurmuş gibi gözüktü fakat hemen arkasından sınırı Mişte-nur ve Etmanek köylerinin gerisine çekti. Sınırı genişletti aslında, tampon bölgeyi genişletti ve uluslararası politikalarında tampon bölgeyi meşrulaştırmak yani orayı bütünüyle katliamları yapabileceği bir alan olarak kurmak üzere ayarladı. Bu aynı zamanda orayı çok da kontrol edemediği anlamına geliyor. Ora DAİŞ'le birlikte uluslararası casusların, her türlü katliamın kol gezdiği bir yer haline geldi. Zaman zaman insanları köylerden sınıra doğru itti, zaman zaman içeri giren DAİŞ çetelerini kabul etti, zaman zaman bölgeyi bir pazarlık alanı olarak kullandı, sonra Ekim başında nerede ise tamamıyla sınırı Suruç ilçesinin dibine çekti, yani Suruç'a giren çıkan kontrol edilmeye başlandı. Bu sınıra giriş kontrolü gibi birşeydi yani Suruç'a girerken kontrol edilerek giriyorsunuz ve Suruç'tan sonrası tamamen belirsiz bir alan haline gelmeye başladı. Bütün informalitenin, illegalitenin cirit attığı suç ortamı olmaya başladı. Sonra ne zaman ki YPG, YPJ karşıya kendi bayrağını dikti, Türkiye Cumhuriyeti de tekrar ilerletti ve karşısına kendi bayrağını dikme ihtiyacı hissetti. Yani sınır oynadı yerinden gitti, geldi, genişledi, kalınlaştı, daraldı, içine aldığı insan tipi farklılaştı, o aradaki mevcut güçlerin birbirleriyle pazarlıkları değişti yani orada sınır kalınlaştı, kunt bir şey

haline geldi ve geçirgenliği tamamen Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kontratta bulunduğu çetelerin kontrolüne geçti. Yani sınır olduğu yerde durmadı aslında, çünkü bu en tehlikelidir, o çete sistemi hâlâ duruyor, hâlâ isterse sınır tekrardan yerine konmuş olsun. Suruç'a olan kısımdaki bu çete kontrolleri duruyor. Yayladağ tarafında, Akçakale tarafındaki çete kontrolleri duruyor karşıyla birlik halinde.

➔ Hatta bazen sınır içine de girdiler mesela. Sınırların arasında fotoğraflandılar.

İşte dedim ya o alan zaten sınır eski yerinde değildi geriye çekilmişti ama sınır duvar duruyor orada, o büyük duvar.

➔ Bir dönemde orada sınır ihlali değil demeyelim de, sınır orada da yıkıldı, bir yerde Qamışlo'ya birçok insan akın ettiler

Eski Belediye Eşbaşkanı Ayşe'nin de hani ölümüne yaptırmamak için direndiği duvar aslında bir giriş kapısı niteliği taşıyor. Eğer hemen duvarın kenarından geçmeye kalkarsanız rahatlıkla geçersiniz, yani köylerden araziden Qamışlo'ya geçiliyor ama duvardan geçmeye kalkarsanız orada iki büyük kurumsal yapının karşı karşıya durduğunu görürsün. Şu anlamda bir olumluluğu var, her olumsuz şeyin bir olumluluğu vardır ya şöyle bir olumluluğu var. Türkiye Cumhuriyeti karşıdaki kurumu, yapıyı resmen kabul etmiş demektir, bu resmen düşman

kabul etmiş demektir, bu ayrı birşey ama resmen kabul etmiş demektir. Yani artık komşusu Cizîre kantonudur. Bunu resmen kabul etmiş demektir o duvarı dikerken. İsterse geçirsin, isterse geçirmesin, isterse çatışmalı sınır politikası izlesin, isterse barışık sınır politikası, isterse müzakereci politika izlesin karşıdaki yapıyı kabul etmiş demektir.

➤ Yani bu Kürtler açısından olumlu bir kazanım değil mi?

Evet bu çok olumlu bir kazanımdır. Hani başta demiştik ya duvarın pazarlığı iki ulus arasındaki pazarlık, iki devlet arasındaki pazarlıktır oraya o duvarı diktiği an karşıdaki devleti kabul etmiş olursunuz. Türkiye Cumhuriyeti tabii ki de bunun farkındadır. Öte yandan Kobanê sınırındaki, kanton sınırındaki çatışmalı alan sınırındaki sınırın böyle oynaması ve bunun sürekli illegalite, bir informaliteye devredilmesi son derece tehlikeli. Yani sınır kalkmıyor, sınır belirsizleşiyor, sınırı kontrol eden güçler belirsizleşiyor, şu anda Suruç civarından neredeyse Kobanê içine ve Cizîre arasındaki bölgenin de yoğun bir biçimde uluslararası ajanların her türlü çatışmayı çıkarmaya kendini muktedir hissedenden, bütün provakatörlerin kol gezdiği bir alan olarak görüyorum. Aynı zamanda gerçek anlamda sınırın kontrolü sağlanmazsa ya da gerçek anlamda sınır kaldırılmazsa, yani iki tarafın Kürtleri arasındaki sınırı gerçekten kaldırmazlarsa, hem Türkiye Kürdistan'ında hem karşıda alabildiğine bir illegalitenin sürdürüleceğinden de çok endişeliyim.

➤ Peki, ne yapmak lazım?

Henüz kanıtlanmamış olmakla birlikte hem Türkiye'deki bölgelerde, Reyhanlı'da bunun örneğini gördük, ne yaptıklarını, hem Türkiye'deki Kürdistan bölgelerinde hem karşıda DAİŞ'in zaman zaman rejim güçlerinin kontrolüne geçen bölgelerdi, hem de Irak tarafında aldığım duyular, örneğin henüz uluslararası ilaç kodeksleri içerisinde yeterli kanıtlanmamış mesela bazı ilaçların denendiği yönünde.

➤ Oradaki halkı kobay olarak mı kullanıyorlar?

Evet. Bütün savaş zamanlarında bu görülür, arkeolojik hırsızlık görülür, mirasın yok edilmesi görülür, kadın üzerinden soyun kirletilmesi görülür

➤ Evet.

Organ kaçakçılığı, rehine pazarlığı,

ğı, cesetlerin satılması, karşılıklı veya takasa girilmesi gibi, insan aklının ve ahlakının şu ana kadar biriktirdiği o evrensel mevcut onuru yıkabilecek olan herşeye bir hücum başlar zaten. İlaç şirketleri de girerler hemen ve ilaç denetirler, bunun yapıldığını duyuyorum ben mesela, buna dair bir çalışma yapılmalı.

➤ Sınırın bu tarafında mı yoksa öteki tarafındamı?

Her iki tarafta da

➤ Onlar için farketmiyor zaten, iki tarafta da Kürtler var zaten değil mi?

Hayır her iki tarafta Kürtler ve farklı etnik gruplar var ve o farklı etnik gruplara her iki tarafta da farklı farklı davranılıyor, mesela şu anda kaçırılmış olan 90 kadar Süryani var değil mi? Onlara dahi hiçbir şey yapılmıyor, her iki grupta da farklı farklı etnik gruplar, farklı farklı dinsel gruplar var. Yani oraya tekrar blok olarak sınırın iki tarafını Kürdi bir saflık içerisinde düşünmemek gerekiyor. Kürdistanı bir düşünce olacaksak eğer Kürdistanı bir düşünce için olaksa o zaman şunu söylememiz gerekiyor. Sınırın iki yakasında farklı farklı etnisiteler olsa da bizim Kürdistanlıktan anladığımız özerklilik, demokrasinin özerkligidir, ekolojik sistemdir değil mi? Toplumsal cinsiyet özgürlükçü bu söylememiz gerekiyor. İki tarafta da blok halinde Kürtler var, araya bir tane sınır çekilmiş diye bir slogan atmanın çok anlamı olduğunu düşünmüyorum, böyle bir gerçeklik de yok zaten, o

zaman Arapları görmemezlikten geliyorsunuz, Türkmenleri, Süryanileri, Ermenileri, Yahudileri, Rumları görmemezlikten geliyorsunuz.

➤ Rojava'da bugün Arapları ötekileştirmiş olarak görüyorlar mı, yani Süryanileri? Kürtler diğer halklara nasıl bakıyorlar?

Hayır bütün bunlara dikkat edildiği için zaten Kanton Cizîrede mesela kontrat anayasası devreye giriyor değil mi? Arap familyaların en önemlilerinden bir tane temsilci eşbaşkan olarak seçiliyor. Gene aynı şekilde Afrinde bir kontrat demokrasisi devreye giriyor ama Türkiye Kürdistanı'ndaki anlamsız ısrarı biraz bırakmamız gerekiyor yani arada sınır olsa da olmasa da insanlar birbirlerini biliyor tanıyor ve birbirlerine karşı iyi bir duygu içerisindelerse bu şu anlama gelmez her iki tarafta blok Kürttür böyle birşey olmaz. Her iki tarafta blok Kürt olmadığı için zaten bu kantonlar özgürlükçü, eşitlikçi demokrasiden yana bir rejim yürütüyorlar. Bizimde bu söylemi bir bırakmamız lazım iki tarafta etnisite pure değil ve sınırda şimdiye kadar dört devletteki Kürtleri büyük oranda da biçimledi, belirledi. Şimdi bununla beraber hareket etmek zorundayız biz bu duyguyla bu düşünceyle, o yüzden Kanton Cizîre'de, Kanton Kobanê'de , Afrin'de kontrat anayasaları, dayanışmacı ekonomi anayasaları devreye giriyor. Bu millici işlere ben biraz ihtiyatla yaklaşıyorum ben, bu sloganların biraz altını gerçeğe doldurmamız lazım. En iyi örnekleri tekrar dediğim gibi Kanton Cizîredir. Kobanede insanlar

başlangıçta alan savunması vatan savunması diye yola çıktıklarında büyük bir hızla özgürleştiler ve o alan savunması vatan savunması meselesi bütün dünyadaki en gerici, en kapitalistik, en tüccar, en saldırgan gruplara karşı bir yaşam savunması haline dönüştü şimdi bu yaşam savunması kadınların mücadelesi ve ilerletmesiyle birlikte inanılmaz eşitlikçi özgürlükçü başka bir hayatı kurabilen ve isteyebilen bir başka hayatın örülmesine doğru gidiyor. Bu safhaları dikkatle gözlemeliyiz biz. Şunu tekrar söyleyelim o zaman: Kürtler basit bir biçimde her iki tarafta da pure, saf, başlangıçta nasılsa olduğu gibi kalmış bir Kürtlük mevzuun olmadığını çok iyi farkında. Ve bunun en iyi gösterisini, bunun en iyi biçimini, en iyi kanıtını Cizîre Kantonu'nda, Kobanê'de ve Afrin Kantonu'nda kontrat anayasaları yaparak tartışmalı meseleleri kontratlarla çözen bir meclis kurarak gösterdiler. Yani sınırın her iki tarafındaki farklı etnik grupların da haklarını savunan, Kürdi değil ama Kürdistanı bir politikayı oraya yerleştiren bir kanton sistemi benimsediler. Basit biçimde her iki tarafta da blok olarak "tek etnisite Kürtler'dir, araya basit bir biçimde sınır gerilmiştir ve bu sınır ortadan kalktığında her şey ortadan kalkacaktır" gibi bir slogancı bir tavırla da gitmemek lazım. Mesela şu iyi bir örnek bizim için: Başlangıçtaki milisin kalkışması, vatan savunması üzerineyken, daha sonra bu bir direnişe dönüştü. Bu direniş başlangıçta gene dünyadaki en ırkçı, en saldırgan, en tüccar, en kapitalistik, en parçalayıcı, insanoğluna en fazla saldıran,

bütün bu yapıların en kristalize olmuş biçimine karşı bir savunı halindeydi. Ne zaman ki kadın savunması devreye girdi bu yeni bir hayat için, şimdiye kadar olanı, insan onurunu mahvedeni geri itmek için, yerine yeni bir düzen kurmak için saldırı anlamına dönüştü. Yani başlangıçtaki savunma sonra direniş, şu anda da yeni bir hayatın inşasına dönüştü. Bu üçlü evreyi biz çok dikkatle gözlemeliyiz. Bunun ne anlamı geldiğini görmeliyiz. Yani zaman zaman hani savaş muhabirliği dışında yapıları gözlemek için Kobanê'ye giden araştırmacılar küçük küçük de olsa ipuçları veriyorlar. Diyorlar ki örneğin, David Graber mesela, Ekim başında oradaydı 10 gün, ünlü bir anarşist antropologtur. "Burada" diyor, "onurlu yaşam biçimini yeniden kurmak için uğraşan bir grup var ve bunu demokratik modernite ile yapıyor üstelik de, özerklik ama demokrasinin özerkliği üzerinden yürütüyor" diyor, "Burada asker kendi komutanına kendisi karar veriyor."

➔ Evet.

Şimdi bu yeni bir durum. Yeni bir yaşam halidir. En, hani, askeri, en militer savaşın içerisinde en ihtiyaç duyulan ve en yüksek statüsü olan grubun dahi kendi içinde böyle bir yapıyı göstermesini biz mesela en son Sovyet deneyiminde gördük, o da 1917 savaşında. Yani ilk Kızıl Ordu deneyimlerinde.

➔ Orada erkekler de yorgundu savaşan.

Evet, evet. Yani kadınların da, 1917 kadınların da yoğun biçimde işin içine girdiği bir savaştır ama yani askerin kendi komutanına karar vermesini biz en son orada gördük. Tabii Zapatistalar'da da gördük.

➔ Peki, geldiğimiz bu aşamada biraz daha Kürdistanî düşünürsek Kürtler açısından bu Newroz Bayramı çok anlamlıdır, çok anlam yüklenmiş bir bayramdır. Newroz sizce Kürtler için ne anlama geliyor? Yani son senelerde ne gibi bir anlam eklendi? Bugünkü Kürdistanî yapı için yani?

Şimdi geçmişteki Newroz tabii bir direniş ve direniş sürdürme anlamını taşıyordu ve yavaşça siyasileşti. Yani bir ulusal bayram, bir kültürün geliştirdiği bir kutlamadan siyasi bir direniş doğru gitti. 2013'te de siyasi niteliği bütünüyle oturdu diye düşünüyorum. Ancak tabii Newroz'un bir yandan

kültürel niteliği de var. Yani hem bir panayır olarak insanları bir araya topluyor hem toplu halde bulunmanın coşkusunu yaşıyor hem de aslında Newroz geleneği çok büyük bir coğrafyanın baharın gelişini kutlamasıdır. Baharla bu Kürdistanîlik arasında bağlantı kurabiliriz belki. Yani yeninin gelişi, tazelenme, geleni kutlama bayramı aslında Newroz benim için. Ama insanlara bakıyorum ben, hepsi farklı farklı anlamlar yükleyerek Newroz'da kendilerini buluşturabiliyorlar. Yani hem panayır olarak kutlayanlar orada olabiliyorlar, ama aynı zamanda siyasi anlamını idrak edenler de bulunuyorlar, bir buluşma yeri olarak, bir piknik olarak değerlendirenler de bulunuyorlar. Şimdi Newroz'un aldığı anlam geçmişte aldığı anlamlardan farklı diye düşünüyorum. Yeni bir hayat karşılıyor. Bakalım bu Newroz'da, 2015 Newroz'u'nda ne olacak? 2013 Newroz'u'na benzeyecek mi bu? Nasıl bir yön alacak? Bir yandan da aslında her yıl baharın gelişi tekrar selamlanırken, yeninin gelişi selamlanırken, yeni politikanın gelişi de selamlanıyor. Dinamik bir politika izliyor Kürt Hareketi. Bu açıdan kutlamak lazım. Oynak değil, dinamik ve ilkeli bir politika izliyor. Ve bu dinamizmini...

➔ Ve eşitlikçi.

Eşitlikçi, ilkeli bir politika izliyor. Ve bu dinamizmini her yıl Newroz'da politikayı yeniden onaylayıp ilkelerini tekrar tekrar anlatıp bunu tekrar tekrar bir yol haritası olarak koyarak da gösteriyor. Önemli bir şey diye düşünüyorum 2015 Newroz'u'nu. Ne yap-

çağımıza bakacağız.

➔ Çözüm sürecine bir katkısı olacak mı? Sayın Öcalan'ın açıklaması? Örneğin 2013'teki açıklamasıyla Kürt siyasetinin yönünü değiştirdi. Birlikte yaşamı vurguladı.

Fikrini önerdi. 2014 Newroz'u'nun da ben çok önemli olduğunu düşünüyorum. Önemli olmadığını söyleyenlere katılmıyorum. Orada da mesela önemli bir açıklama vardı. Dendi ki, kendisine yurtsever diyen güçlerin ötesinde sosyalist olanlar, sol olanlar, Kürt hareketine saygıyla bakanlar ve Kürt hareketini değerlendirmek isteyenlerin tamamının bu harekete daha fazla önem vermesi ve içinde olması gerekiyor, benim oradan aldığım ilke oydu. 2015 Newroz'u'nun çözüm sürecine katkısına gelince, bence çözüm sürecine en büyük katkısı olacak olan şey zatan 10 maddelik müzakere temelidir. 10 maddelik müzakere. Bu 10 maddelik müzakere hükümeti ve tabii devleti de çok sıkıştırdı. Yine çok ilkeli ve çok zekice ve son derece iyi temellenmiş özgürlükçü bir politikanın karşısında iyice totaliterleşmiş, çözüm sürecine de adımını atmaya hiç niyeti olmayan, sadece kemik bir yalanla, bir rüyayla diyelim durumu sürdürerek kendisini var etmeye çalıştan bir iktidarın ve şimdiye kadar bu politikaları da uygulamış olduğu için bu iktidar da gayet güzel sindiren devlet politikalarının çökeceğini görüyorsunuz bu 10 maddelik müzakere metni karşısında. Çözüm sürecine en büyük katkısı olacak olan odur. Gerek AKP hükümeti

gerek devletin içinde çeşitli odakla, Hakan Fidan'ından, yani MİT'inden yeni JİTEM'e kadar Amerika'nın da etkisi altında olan ya da olmayan politikalar bu 10 maddelik müzakere metni konusunda ne söyleyeceklerini bir an önce açıklamak zorundalar. Kabul edecekler mi, yani bu insaniyetli, özgürlükçü bütün insanlar için, sadece Kürtler için değil, bütün Türkiye için özerklik vaadeden bir çağrı 10 maddelik müzakere metni. Aslında hani demokrasilerde olması gereken, olmazsa olmaz temel şeyler anayasa maddeleri, hatta yeni oluşacak bir anayasa varsa, maddelerin bunlardan oluşması gerekiyor. Buna çağrı. Ama eğer buna şimdiki devlet ve hükümet karşı çıkacaksa o zaman yüzlerini de çok ciddi olarak deşifre etmek gerekiyor. Neyine karşı çıkıyorlar? Hangi maddesini beğenmiyorlar?

➔ Yani ekolojik, demokratik, kadın haklarında yana bir toplumun nesine karşı çıkıyorlar?

Neye karşı çıkıyorlar? Hakikat Komisyonlarına mı, ondan sonra...

➔ Birlikte yaşama mı?

Birlikte yaşamaya mı, insanların refah ve mutluluk içerisinde bir geleceği ortak olarak birlikte kurma hayaline mi karşı çıkıyorlar? O zaman ne yapmak istiyorlar, onu açıkça söylesinler. Çözüm sürecine en fazla katkısı olacak olan bu yeni anayasa çağrısıdır. Bu 10 maddelik müzakere metni yeni bir anayasa çağrısıdır. Bir kontrat anayasası çağrısıdır. Altı çok iyi doldurulacaktır, çok iyi doldurulmaya ihtiyacı vardır ama çağrının kendisinin çok ilkeli, özgürlükçü ve bütün insanlar için yeni bir olanak sunduğu çok açık. Çözüm sürecine asıl katkısı olacak olan odur. Ve hemen etkisini göstermeye başlamıştır. Yani bu İç Güvenlik yasa tasarısında bazı maddelerin geri çekilmek için gönülsüz de olsa harekete geçilmeye başlanması, yeniden Meclis'e getirilme çabalarının işte zaman zaman gündeme gelmesine rağmen geride durdurulması falan, etkisini hemen göstermeye başlamıştır. Çok önemli bir şey bu, yani bu çözüm sürecinde 10 maddelik müzakere metnini dikkatle takip etmek ve üzerinde çok ısrarla işlemeliyiz. Yani bu hükümet, bu devlet bu maddelere karşı neyi gösterdiğini çok açık ve net bir biçimde ortaya koymalıdır. Neyine karşı çıkmaktadır?

➔ Çok teşekkür ederim. Çok sağolun.

Ben teşekkür ederim.

“Sokakta birbirimizle mücadele etmeyelim”

CHP’de ön seçime çok az bir süre kaldı. 29 Mart’ta gerçekleştirilecek ön seçim için İstanbul’da 406 aday üyelerin karşısına çıkacak.

Rekabetin kıyasıya yaşandığı bölgelerin başında Adalar, Ataşehir, Beykoz, Çekmeköy, Kadıköy, Kartal, Maltepe, Perdik, Sancaktepe, Sultanbeyli, Şile, Tuzla, Ümraniye ve Üsküdar ilçelerini kapsayan 1. Bölge geliyor.

1.Bölgede Yaklaşım 95.000 üyenin oy kullanacağı seçim için 170 aday yarışıyor.

Kabul etmek gerekir ki, ön seçim CHP’ye bir heyecan getirdi. Adaylar ilçe ilçe dolaşip kendilerini tanıtıyor. Böylelikle parti tabanı da talep ve eleştirilerini dile getirme şansı tanıyor.

Bu hareketlilik sadece partinin ilçe binalarına, temsilciliklerine gelmedi. Daha seçim startı verilmeden biz yerel medya da oradan oraya koşturur olduk. Her gün bir aday tanıtımı, bir davet, bir özel toplantıya yetişmeye çalışıyoruz.

Ve tanık olduklarımız, kulağımıza fısıldananlar “Bu partinin dışarıdan bir düşmana ihtiyacı yok. Yeteri kadar birbirlerine düşmanlar” dedirtmiyor değil.

CHP’de ön seçim rekabet kıyasıya sürüyor sizin anlayacağımız.

Aslında aday sayısının çokluğuna karşın CHP’nin 1. Bölgeden geçen seçimlerde çıkarttığı milletvekili sayısının 11 ile sınırlı olması da bu rekabeti kızıştırıyor.

PM üyesi Ali Özcan, eski Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk, 68 kuşağının önemli isimlerinden Bozturt Nuhoğlu, eski HADEP Genel Başkan Yardımcısı Bahattin Yücel, milletvekili Kadir Gökmen Ögüt milletvekili Fatma Nur Serter bu adaylardan sadece birkaçı.

Bu isimlerden biri de Gamze Akkuş İlgezdi. Her ne kadar parti içindeki muhalifleri, onu eşinin belediye başkanını olması nedeniyle topun ağzına sürmeye çalışsalar da, ön seçim şansı her geçen gün artıyor.

Kendisini biri Anadolu Yakası yerel basını ile bir araya geldiği toplantı da-

hil 4 kez izleme şansımız oldu.

Bu toplantılarda konulara hakimiyeti, siyasi yaklaşımı, hitabetinin güçlü olması nedeniyle önünün açık olduğunu gördük. Ayrıca kadın ve genç olmasının da avantajını artırdığını söyleyebiliriz.

Geçen hafta Pendik Esenyali’da gençleştirdiği toplantıdan, Kadıköy İlçe yemeğine yetişmek için koştururken, kendisiyle ayak üstü sohbet etme şansımız oldu.

Önseçimi sorduk. “Bu ön seçimde en çok yıpratılmaya çalışılan adaylardan biri olarak neler düşündüğünü” öğrenmeye çalıştık:

Aldığımız yanıt, “Bu bölgenin Mecelis’e göndereceği milletvekili sayısı 31. Biz geçen seçimlerde buradan sadece 11 milletvekili seçtirebildik. Bunun sayısını 20’ye, 25’e çıkartmak için uğraşmalıyız. Birbirimizle uğraşmaktan çok daha anlamlı bir faaliyet olur bu. İnanın şu anda Türkiye’nin içinde bulunduğu ortam buna müsait. Biz 11’e göre şartlarsak kendimizi tabi ki birbirimizi rakip olarak göreceğiz. Bu 11’in 5’i de kontenjan aday. Geriye kaldı 6 adaylık. Pek çok arkadaşımız ilk 6’ya girmek için mücadele ediyor olabilir.

Ama benim mücadelem. İlk 20’deki arkadaşımın da TBMM’ye gitmesini sağlamak. O yüzden de yüzümüzü dışarıya dönmeli ve hızla siyasallaşmalıyız. Bunun dışındaki tartışmalar bana apolitik geliyor” oluyor.

“Gamze Hanım, siz gerçekten inanıyor musunuz, CHP’nin bu seçimlerde 1. Bölgeden 11’den fazla aday çıkartacağına” diye soruyor ve “HDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş’ın da 1. Bölgeden aday olacağını” hatırlatıyoruz.

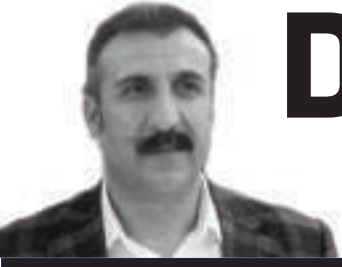
Gamze Akkuş İlgezdi “Bakın bu seçimler çok kritik. 8 Sabahı yataktan kalktığımızda bu siyasi tablonun değişmiş olması gerekiyor. HDP ile CHP birbirinin seçmeninden oy almak için değil, AKP’deki %45’i ikna etmek için çalışmalı. Bakın İç Güvenlik Yasası’na karşı, Melis’te CHP ve HDP’li vekiller birlikte mücadele etti. Son dönemlerde memleketteki anti demokratik uygulamalara karşı sokakta kimleri kol kola görüyorsunuz? CHP’lileri, sol muhalefeti, HDP’lileri. Demek ki biz sokakta birbirimize karşı değil, karşıımızdaki büyük karanlık güce karşı mücadeleyi birlikte sürdürüyoruz. O yüzden de AKP’deki kandırılmış %45’i ikna et-

mek için çalışmalıyız” diyor.

Kadıköy yemeğine geç kaldığı için ayak üstü sohbetimize ancak bir soru daha sığdırabiliyoruz:

Gamze Hanım, broşürünüzden uzun yıllar KESK üyesi olduğunuzu öğrendik. Konuşmanızda “Alinterinin hakkı, barışın aşkı için” aday adayı olduğunuzu söylediniz. Siz CHP’nin barışa yaklaşımını nasıl buluyorsunuz?

“CHP’nin 1989’un koşullarında ortaya koyduğu Kürt Raporu ortada. CHP bugün, barışın inşaa edilme sürecinin biçimine itiraz ediyor ki, bu konuda yerden göğe kadar haklı. Barış süreci, devleti yönetenlerin iki dudağının arasına sıkıştırılmaz. Sıkıştırılırsa, birileri de kalkar, “Paşa paşa verin 400 milletvekilini bu işi sorunsuz halledelim”, der. Bu da yetmez, barışı ben getiriyorum bu topraklara diyenler, gider Balıkesir’e meydanlardan halka “Hala varsa yoksa Kürt sorunu. Kardeşim ne Kürt sorunu be böyle bir şey yok. 2005 yılında Diyarbakır’da bunu açıkladık” diye nutuk atar. Kimse de buna şaşırmasın. Adil, kalıcı, demokratik bir barış süreci böyle yaratılmaz. Ben iddia ediyorum ki, böylesi bir barış ancak CHP iktidarıyla mümkün olacaktır.” **Haber Merkezi**

KEREM ÇİFTÇİ

Demokrasiye kumpas mı?

Kürtler'le barış şansını yakalama açısından Cumhurbaşkanını RTE belki de Türk siyasi tarihinde hiç kimsenin eline geçmemiş fırsatı yakalamış durumdadır. Eğer bunu başırırsa Kürt Halk Önderi Sayın Abdullah Öcalan'la birlikte tarihin altın sayfalarına geçme şansı vardır. Sayın Öcalan'ın çağa damgasını vuran ideolojik-politik-felsefik-toplumcu yetkinliğine ve öngörü dehası liderliğine Cumhurbaşkanı RTE saygı gösterip sürecin kıymetini bilirse kendisi de onurlanacaktır ve hayırla yad edilecektir. Fakat AKP'nin basiret ve öngörüden yoksun vizyon eksikliği bu fırsatın heba olmasına neden olabilecek risklerin sürmesine vesile oluyolar.

RTE eski göz ağrısı ve koalisyon ortağı Gülen cemaati ile birlikte savaş açtıkları iktidar rakipleri ulusalcı! cenahla "Düşmanımın düşmanı dostumdur" sözünü doğrularcasına tekrar anlaştı ve salıverdi cezaevlerinden ve yerlerine de, cezaevlerine eski gözdeleleri Baransu ve cemaat cenahını tıktı! İttifak partnerlerini değiştirdi. Peki, bu yeni ittifakın hedefinde ne vardır!?

Doğu Perinçekler-Yalçın Küçükler-Atilla Uğurlar-Veli Küçükler ve tayfaları piyasaya tekrar neden çık-

tır-çıkarıldılar? Tıpkı yedek kontra güçlerin partileşmeleri gibi yedek partiler oluşturuldu, sözde demokrasiye hizmet edecekler! Oysa amaç farklıdır, bunlar demokrasinin içinde örgütlenilen siyasi darbeci, tetikçi bir klikten başka bir şey değildirler.

Bu kliğin Ortadoğu'da, İran ve Suriye'yi ziyaret sebepleri efendilerine kendilerini pazarlamadır-PYD'ye karşı bu derin yapıların kontra uzantıları ve İran pastaları birlikte savaştı ve boylarının ölçüsünü de aldılar.

Bu cenahların siyasi parti görünümü adı altında darbe girişimlerine zemin hazırlama potansiyelleri yüksektir, bunun için haklarında açılan davalara bakmak yeterlidir. Sivil milis sistemleri oluşturulmuştur. Arif Doğan bu sayıyı yüzbinlerle gururlanarak vermektedir. Çoklu efendilerin hizmetinde (iç ve dış maşa) paralel gladio organizasyonlarıdır bunlar.

Hedef barış isteyen Kürt ve Türk toplumunun birlikte yaşama iradelelidir. Bunlar Kürt demokratik legal

siyasetini boğma amaçlı oluşturulmuş ve konumlandırılmışlardır. Kürt sorunu uluslararası boyut kazandıkça ve çözümünü dayattıkça eskiden nasıl komünizmi önleme merkezleri görevleri verilmişse bugün hâlâ bu rollerini sürdürmektedirler. Farkı formatlarda ve derin komplo senaryolarıyla.

Toplumun bağrında örgütlenilen bu gladio unsurları dernekler-stklar ve en sonunda siyasi partilere dönüştürüldüler. Amaç şiddet yoluyla toplumu sindirmektir-korkutmaktır-yıldırmaktır.

Cehennem bekçilerine karşı toplum refleksleri net ve keskin olabilmelidir, çünkü zebaniler sinsi kılıklarda karşımıza çıkabilirler her an. Czaevleri ve mezarlıkları dolduran bürokratik cumhuriyetin-Beyaz Türk faşizminin barışa pusu kuran derin oyunlarına karşı uyanık olalım. Bu savaştan 2 trilyon dolar devrişenler tekrardan devrededir.

Bu savaş rantı için üç kuşağı heba ettiler. Toplumunu savaştırıp fakirleştir-

diler ve onlar hep zenginleşti. Bu uzlaşının mantığına paralel türbülansa girme tehdidi yaşıyor ülke.

Oysa demokratik bir halklar konfederal cumhuriyeti modeli ülkeye çağ atlatarak fırsatlar sunduğu gibi çözümsüz bırakılmış bir çok sorunun ilacı olmaya adaydır. Demokratik toplumun ulusundan oluşmuş demokratik bir cumhuriyet yeni nesillere bırakacağımız en anlamlı miras olacaktır. Tekçiliğin ruhsuz utançından-kısrı inkarından, farklılığın çeşitlilikte-çokluktaki birliğinden doğan refahına-aydınlığına çıkacağız hep birlikte.

İmralı umudu aydınlık yarınların müjdecisidir. Bunu örgütlülüğe-inşaya dönüştürmek acil bir görevdir. Yeter ki anlam gücümüzü eyleme-pratiğe dönüştürelim. Bunun için 7 Haziran seçimlerinde aydınlık yarınların kardeşlik partisi HDP etrafında kenetlenerek zaferi yaratalım. Kölelik prangalarını parçalıyalım. Kontra yapıları ve tuzaklarını tarihin çöp sepetine yollayalım. HDP ülkede demokrasi ile özgürlüğün teminatıdır, bunu asla unutmayalım. Büyük barış sandığındaki bir HDP vicdan oyu kadar yakın bizlere, sandıklara vicdanlarımızın mührünü vuralım, barajları yıkalım. Haydi dağın mertliğini taşıralım vicdanlara.

**İmralı umudu
aydınlık yarınların
müjdecisidir.
Bunu örgütlülüğe-
inşaya dönüştürmek
acil bir görevdir**

TOPRAK SAHA

Fırat Coşkun

Merhaba futbolseverler; bu hafta öncelikle A. Üsküdar ile başlayalım. Van deplasmanında aldığı bir puanla liderliği geçen Üsküdar temsilcisi liderlik koltuğuna kuruldu ancak hemen ensesinde yine aynı puanlarla Ankara Demirspor ve Sakaryaspor var. Kaybedilecek bir puan bile takımı üçüncülüğe kadar düşürebilir. Yeni teknik direktörün gelmesiyle ele geçirilen bu liderlik sezon sonuna kadar istikrarlı bir şekilde sürdürülebilmeli.

Gelelim Pendikspor'a; bu hafta deplasmanda Turgutluspor ile karşı karşıya gelen kırmızı-beyazlı ekip aldığı üç puanla ikinciliğe yerleşti. Şampiyonluk savaşı veren Pendikspor lideri averajla takip etmeye devam ediyor, ama unutmayalım Pendik ekibinin bir maçı eksik ve bugün (Çarşamba) lig sonuncusu Tavşanlı Linyitspor'a konuk olacaklar. Pendik ekibinin liderliği ele geçirmesi an meselesi ve umarız liderliği yakaladığı an sezon sonuna kadar bırakmaz.

Kartalspor ise bu hafta deplasmanda Körfez İskenderunspor ile karşı karşıya geldi ve sahadan galibiyetle ayrılmasını bildi. Play-off hedefinden uzaklaşmış olsa da Kartal temsilcisi bu hedefini sezon sonuna kadar kovalayacağına benziyor. Sene başında -6 puanla lige başlamanın sıkıntıları şimdi daha çok can sıkıma başladı ancak elde edilecek bir galibiyet serisi Kartalspor'u play-off'lardan bir üst lige çıkarabilir.

Ümraniyespor ise bu hafta kendi sahasında Aydınspor 1923 ile berabere kalarak kötü gidişatını sürdürdü. Yedi maçtır galip gelemeyen Ümraniye ekibinde kan değişimi şart gözüküyor. Kötü giden bir şeyler var ama bir türlü neşter vurulamıyor. Birkaç hafta önce şampiyonluğun en büyük favorisi gösterilen Ümraniyespor acilen toparlanmalı, aksi halde play-off'lar bile hayal olabilir.

Maltepespor bu hafta kendi sahasında Sancaktepespor ile karşı karşıya geldi ve mücadeleden galip ayrılan taraf oldu. Bir türlü play-off potasına giremeyen yeşil-kırmızı ekip bakalım ilerleyen zamanlarda play-off potasında yer alacak mı, hep beraber göreceğiz. Haftaya görüşmek üzere, hoşça kalın.

Maltepespor Sancak'ı yıktı

Türkiye 3.Lig 2.Grup 26. haftasında Maltepespor ile Sancaktepe Bld. Maltepe Hasan Polat Stadı'nda bir araya geldi. Karşılaşmayı Maltepespor 1-0 kazandı. Maltepespor'un geçen kendi evinde oynadığı Halide Edip Adıvarspor maçında olaylar çıkmıştı. TFF'nin aldığı karar ile bu hafta Sancaktepe karşısına seyircisiz çıkan yeşil-kırmızılı ekip, 69. dakikada Gani'nin kaydettiği golle karşılaşmadan 1-0 galip ayrıldı ve üç puanı cebine koydu.

Maltepespor: 1 - Sancaktepe Bld.: 0

Stat: Hasan Polat

Hakem: Serhad Ürkmez, Ali Balsatar, Serkan Türksoy

Maltepespor: Barış, Mustafa, Serhat, Furkan (Dk.90 İsmail), Ertuğrul, Fuat, Gani, Samet (Dk.76 Bertun),

Caner, Savaş, Çağlar (Dk. 88 Semih)

Sancaktepe Bld.: Faik, Uğurcan, Ahmet, Samet, Süleyman (Dk.79 Melik), Doğan (Dk.63 Gökhan), Orhun, Safa, Caner, Selim, Nuri (Dk.84 Barış Kazer)

Gol: Dk.69 Gani Balkan (Maltepespor)

Sarı Kartlar: Dk.31 Ertuğrul, Dk.65 Fuat (Maltepespor)

Kırmızı Kart: Dk.80 Selim Kayacı (Sancaktepe Bld.)

Türkiye 3. Lig 2 .Grup Puan Durumu

Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1 Eyüpspor	26	15	8	3	38	19	53	+19
2 Deniz BSK	26	16	2	8	38	26	50	+12
3 Dört Eylül Belediyemspor	26	15	4	7	32	18	49	+14
4 Yeni Diyarbakırspor	26	11	12	3	36	21	45	+15
5 Gökölspor	26	12	7	7	39	30	43	+9
6 Maltepespor	26	12	6	8	35	22	42	+13
7 Sancaktepe BSK	26	10	9	7	35	26	39	+9
8 Dardanelspor	26	8	15	3	26	18	39	+8
9 Kemer Tekirvaspor	26	11	5	10	41	39	38	+2
10 Derincespor	26	10	8	7	34	34	38	0
11 Arsinpor	26	9	10	7	33	24	37	+9
12 Yeşil Bursa	26	9	6	11	30	23	33	+7
13 Payas Belediye 1975	26	6	10	10	24	31	28	-7
14 Halide Edip Adıvar SK	26	6	5	15	22	40	23	-18
15 68 Yeni Akarsayısor	26	4	10	12	16	35	22	-19
16 Erzinan Refahiyespor	26	5	7	14	23	43	22	-20
17 Çine Madranspor	26	5	5	16	28	41	20	-16
18 Çankırıspor	26	2	5	19	19	56	11	-37

Toplu Sonuçlar

17/03/2015	Çankırıspor	0 - 2	Yeşil Bursa
17/03/2015	68 Yeni Akarsayısor	1 - 0	Halide Edip Adıvar SK
17/03/2015	Kemer Tekirvaspor	2 - 0	Eyüpspor
17/03/2015	Maltepespor	1 - 0	Sancaktepe BSK
17/03/2015	Payas Belediye 1975	1 - 3	Yeni Diyarbakırspor
17/03/2015	Sivas 4 Eylül Bld. Spor	2 - 1	Gökölspor
17/03/2015	Derincespor	1 - 1	Dardanelspor
17/03/2015	Arsinpor	1 - 2	Çine Madranspor
17/03/2015	Erzinan Refahiyespor	2 - 4	Deniz BSK

Gelecek Hafta Maçları

22/03/2015	Yeni Diyarbakırspor	vs	Kemer Tekirvaspor
22/03/2015	Çine Madranspor	vs	Maltepespor
22/03/2015	Dardanelspor	vs	Erzinan Refahiyespor
22/03/2015	Deniz BSK	vs	Çankırıspor
22/03/2015	Eyüpspor	vs	Derincespor
22/03/2015	Gökölspor	vs	Arsinpor
22/03/2015	Sancaktepe BSK	vs	68 Yeni Akarsayısor
22/03/2015	Yeşil Bursa	vs	Sivas 4 Eylül Bld. Spor
23/03/2015	Halide Edip Adıvar SK	vs	Payas Belediye 1975

Ümraniyespor'da kötü gidişat devam ediyor

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta zirve yarışı veren Ümraniyespor kendi sahasında karşı karşıya geldiği Aydınspor ile 2-2 berabere kalarak sahadan bir puanla ayrıldı. Karşılaşmanın ilk yarısında gol sesi çıkmazken, son dakikaya 2-1 mağlup giren Ümraniyespor'a bir puanı getiren golü son dakikada Samet kaydetti. Ümraniyespor'un yedi maçlık galibiyet özlemi sürüyor.

Ümraniyespor: 2

- Aydınspor 1923: 2

Stat: Ümraniye

Hakem: Abdulkadir Bitigen, Mehmet Ekmekyermez, Resul Özdemir

Ümraniyespor: Muzaffer, Erol, Ömer, Tarık, Mücahit, Ziya, Aykut (Dk.56

Bulut), Rahman (Dk.69 Özel), Oğuz, İbrahim Fatih (Dk.46 Bahadır), Samet, Aytek

Aydınspor 1923: Ahmet, Uğur, Bayram, Sezer (Dk.77 Onur), Erdi, Serkan, Berkay, Mustafa, Mertcan, Fatih (Dk.65 Mehmet), Mertan (Dk.82 Ozan)

Goller: Dk.85 Bahadır, Dk.90 Samet (Ümraniyespor)

- Dk.67 Berkay, Dk.89 Mehmet (Aydınspor 1923)

Sarı Kartlar: Dk.38 Erol, Dk.66 Bahadır, Dk.71 Ömer, Dk.89 Aytek (Ümraniyespor) - Dk.45 Bayram, Dk.53 Sezer, Dk.90 Mertcan, Dk.90 Ozan (Aydınspor 1923)

Kartalspor nihayet galip

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup 30.hafta karşılaşmasında sahasında Körfez İskenderunspor'u konuk eden Kartalspor 1-0 geriye düştüğü karşılaşmada 69. dakikada Semih ve uzatma dakikalarında Azad'ın penaltı golüyle karşılaşmadan 2-1 galip ayrılarak üç puanı cebine koydu. Kartal ekibi bu galibiyetle üç haftalık galibiyet hasretine son vermiş oldu.

Kartalspor: 2 - Körfez İskenderunspor: 1

Stat: Kartal

Hakemler: Sefa Demir, Serdar İla, Uğur Akalp

Kartalspor: Yavuz, Zafer, Emrah, Sinan (Dk.46 Semih), Kadir (Dk.46 Mehmet), Savaş, Emir, Uğur, Azad, Oğuz, Ömer (Dk.84 Caner)

Körfez İskenderunspor: Gök-

han Aslan, Serdar (Dk.46 Fatih, Dk.77 Gökhan Aydingül), Mehmet Yeniler, Halil, Murat Kurt, Mehmet Öncan, Zeki (Dk.85 Mustafa), Murat Paluli, Emrah, Semih, Serdal

Goller: Dk.69 Semih, Dk.90+2 Azad (Pen) (Kartalspor) - Dk.37

Murat Kurt (Körfez İskenderunspor)

Sarı kartlar: Dk.43 Sinan, Dk.74 Emrah, Dk.90 Uğur (Kartalspor), Dk.65 Fatih, Dk.81 Zeki, Dk.88 Emrah, Dk.90 Serdal (Körfez İskenderunspor)

A.Üsküdar lider

Türkiye 3.Lig 3.Grup 26.haftasında Van BŞB. ile A.Üsküdar Van Atatürk Stadı'nda bir araya geldi ve karşılaşma 1-1 berabere sonuçlandı. Bu sonuca rağmen A.Üsküdar Ankara Demirspor'un mağlup olmasıyla liderliğe yükseldi. Üsküdar ekibi gelecek hafta kendi sahasında Etimesgut Belediyesi ile karşı karşıya gelecek.

Van BŞB.: 1 - A.Üsküdar: 1

Stat: Van Atatürk

Hakem: Mustafa Aydın, Soner Akgün, Turgay Emre Memişoğlu,

Van BŞB: Murat, Muammer, Yakup, , Murat, Ali Kurt (Dk.73 Osman), Emrah (Dk.73 Serdar), Medeni, Furkan (Dk.46 Sercan), Salih Tunar, Anıl

A.Üsküdar: Eren, Samet, Çağatay, Ömer (Dk.46 Murat), Fatih, Yunus, Cenk, Kayhan (Dk.56 Hüseyin), Nurettin, Doğan, Seyit (Dk.90 Emre)

Goller: Dk.9 Ali (Van BŞB) - Dk.31

Cenk Sarıtaş (A.Üsküdar)

Sarı Kartlar: Dk.59 Ali Kurt, Dk.59

Muammer (Van BŞB.) - Dk.52 Kayhan, Dk.77 Fatih (A.Üsküdar)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AY
1 Yeni Malatyaspor	28	14	8	6	44	25	50	+19
2 Pendikspor	27	15	5	7	46	33	50	+13
3 Menemen Belediyespor	28	12	11	5	37	26	47	+11
4 Umraniyespor	27	11	13	3	33	18	46	+15
5 Çantone Karagümrük	29	11	13	5	34	27	46	+7
6 Aydınspor 1923	28	12	8	8	36	34	44	+2
7 1461 Trabzon	28	11	8	9	38	26	41	+12
8 Keçiörengücü	28	10	10	8	40	30	40	+10
9 Bayrampasa	28	8	14	6	26	27	38	-1
10 Kartalspor	28	11	10	7	33	29	37	+4
11 Hacettepe Spor	29	9	9	11	32	32	36	0
12 Konya Anadolu Selçukspor	29	7	10	12	29	34	31	-5
13 Körfez İskenderunspor	28	7	10	11	28	36	31	-8
14 Fethiyespor	28	7	10	11	22	33	31	-11
15 Tokatspor	28	6	12	10	28	38	30	-10
16 Ofspor	28	7	8	13	28	36	29	-8
17 Tarsus İdman Yurdu	27	6	11	10	28	39	29	-11
18 Turgutluspor	28	6	10	12	22	32	28	-10
19 Tavşanlı Linyitspor	28	3	6	19	23	52	15	-29

Toplu Sonuçlar

13/03/2015	Konya Anadolu Selçukspor	0 - 0	Menemen Belediyespor
13/03/2015	Kartalspor	2 - 1	Körfez İskenderunspor
13/03/2015	Umraniyespor	2 - 2	Aydınspor 1923
13/03/2015	Yeni Malatyaspor	2 - 0	Hacettepe Spor
13/03/2015	Tavşanlı Linyitspor	0 - 0	Keçiörengücü
13/03/2015	Turgutluspor	1 - 2	Pendikspor
13/03/2015	Tokatspor	0 - 0	Bayrampasa
13/03/2015	Tarsus İdman Yurdu	3 - 1	Fethiyespor
13/03/2015	1461 Trabzon	0 - 2	Çantone Karagümrük

Gelecek Hafta Maçları

18/03/2015	Kartalspor	vs	Fethiyespor
18/03/2015	Tavşanlı Linyitspor	vs	Pendikspor
18/03/2015	Tokatspor	vs	Aydınspor 1923
18/03/2015	Umraniyespor	vs	Tarsus İdman Yurdu
22/03/2015	Aydınspor 1923	vs	Tarsus İdman Yurdu
22/03/2015	Bayrampasa	vs	Kartalspor
22/03/2015	Çantone Karagümrük	vs	Umraniyespor
22/03/2015	Fethiyespor	vs	Yeni Malatyaspor
22/03/2015	Keçiörengücü	vs	Konya Anadolu Selçukspor

Pendikspor seriye bağladı

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta Pendikspor, düşme hattında bulunan rakibi Turgutluspor'u deplasmanda 14. dakikada Emre ve 67. dakikada Fahri'nin golleriyle 2-1 mağlup etti. 36. dakikada Mert'in golü Turgutluspor'a puan için yeterli olmadı. Pendik temsilcisi bu sonuçla dört haftalık galibiyet serisine devam ederken, bir maçı

eksik olarak zirveyi Yeni Malatyaspor ile paylaşmaya devam ediyor.

Turgutluspor: 1 - Pendikspor: 2

Stat: 7 Eylül

Hakemler: Erkan Engin, Enes Vahit Çavuş, Bahadır Yıldırım

Turgutluspor: Oğuz, Alper (Dk.29 Abdülsamet), Selçuk, Şevket, Hasan, Ali Kemal Ba-

şaran, Sadullah, Emre, İbrahim (Dk.68 Ömer), Kenan, Mert

Pendikspor: Mehmet, Hakan, Fahri, Ali Kemal Yüksekler, Tevfik, Yaser, Osman, İlhan (Dk.46 Hayrullah), Uğur (Dk.63 İlyas), Berat, Emre

Goller: Dk.36 Mert (Turgutluspor) - Dk.15 Emre, Dk.67 Fahri (Pendikspor)

Sarı kartlar: Dk.35 İlhan (Pendikspor)

MUSTAFA İŞİTMEZ

Mahallenin delisi

Her mahallenin önce delisine bakacaksın, zararsızsa güzeline göz koyacaksın...

İzmir'in en eski yerleşim yerlerinden, Mithat Paşa ve Halil Rıfat Paşa caddelerini bağlayan, eni dar merdivenlerin tepesinde otururduk. Komşumuz Resmiye teyzeler haricinde herkes buradan taşınmıştı. Kolay değil, en küçük meziyet için 155 basamak merdiven inip çıkmak herkesin harcı değil. Biz de babadan yadigardır, hatıra saygı olsun diye evimizi satmıyoruz. Aslında bir nevi kendimizi kandırıyoruz, ne müteahhit alır bu evi, ne de satın alan yeni bir ev parası öder. Oturmak, o meziyeti her gün birkaç kere çekmek zorundayız. Resmiye teyzeler de, son üç yıldır bugün yarın diye diye her gün ev bakıyorlar. Taşınacaklar.

Mahalle dediğimiz yer iki haneden ibaret değil elbette, üst sokağımız cıvıl cıvıl.

Pavyon şarkıcısı Nezahat, tuhafiyeci İsmail, göçmenlerin mandırası ve o kuaför. Evet o kuaför. Hatta o kuaförün çırağı. Diğer komşuları ve mahalleliyi nazıkçe bir kenara bırakıp ben size bu hanımefendiden bahsedeceğim. Aramızda geçen edepsiz dakikaların hatırlanıp biten her şeyi anlatacağım. Bilirsiniz, kader çizginizin yönünü değiştiren insanlar hatırlanır ve anlatılır.

İzmir'in kavurucu yaz sıcaklığında

gördüm ilk onu, başında bandana vardı. Beline kadar inen kızıl saçları, güneş vurunca yanaklarında beliren çiller. Ne hoştu, ne güzeldi, aynı Müslüm'ün şarkıları gibi. Bakmaya doymazsın.

Ben de aynı sokakta bir tekel bayii işletiyorum. Gerillaya yardım olarak gittiği söylenen kaçak sigaralardan ve ev yapımı rakının satışından elde ettiğim gelirle ayakta duruyorum. İlgali legal yapmayı kuaför hanımdan öğrendim, ben de bu yoldan ekmeğimi kazanıyorum. Pekala tanışmamız onun benim dükkandan aldığı sigaralar sayesinde oldu. Bir, iki, üç derken bir gün ismini sordum. Pat diye cevapladı elini uzatıp.

-Birgül.

İçim titredi. İsmi koyanlar da farkında ne canlar yakacağının. Bir gül demişler, tek demişler, başka yok demişler. Demişler de demişler... Anne baba yok. Tek başına kalmış koca şehirde, ilk seferden şehir zaptıyesi gibi sıkıcı sorularla boğmak istemedim. Bıraktım gitti. Bir hafta içinde daha çok münasebetimiz oldu. Sigaradan başka bazen helva bazen de çiçekli ekmek aldı. Akşamüstleri uğramaya başlar oldu. Ben, nerde oturur, nerde yatar, nerde kalkar diye düşünürken o söyleyiverdi. Kuaförün batırına patronu bir yatak atmış. Orada yatıp kalkıyor-

muş. Yine içim cız etti. Cız etmek de ne, tornavida yemiş gibi oldum. Bir akşam yine ekmek, sigara almaya geldiğinde davet ettim.

-Patronun gidince canın sıkılırsa uğra. Sağa dön sola dön, gece olmu-yor. İki laflarız.

-İyi olur. Uğrarım.

Geçtim aynanın karşısına, saçımı taradım, gömleğin üstten bir düğmesini daha açtım. Aynı akşam davete icabet ettim. Saatin nasıl geçtiğini anlamadım. Birkaç ay boyunca her akşam böyle geçti. Saatlerce boş boş konuşup, gecenin sonunda ben dükkanı kilitleyip onu kuaföre bırakıyorum.

Ertesi geceler muhabbetlerimiz neşe ve sesli kahkalarla daha geç saatlere kadar sürüyor. Birbirimizden pek kopamıyoruz. Akşam patronu çıkar çıkmaz soluğu yanımda alıyor, raf di-ziyor, kaçak sigara sarıyor, bidondan rakı şişeliyor. Yardımı da esirgemiyor.

Kışa girerken dükkân önü sohbetlerimiz kapalı kapının içinde, tezgahın arkasında devam ediyor. Yakınlaşmalar soğuk havada, elektrikli sobanın başında dizlerin ve ellerin dokunmasıyla artıyor. Biraz kötü hissediyorum kendimi. Aklıma farklı konular getirmemeliyim, ziyadesiyle aşık olduğun hatun diyorum.

Bir akşam dükkânı kapattıktan sonra fakirhaneme gel dedi. İçeri girdim,

tropik meyve kokusu var. Yediğimden ya da kokusunu bildiğimden değil, çeşit çeşit meyve reyonu gibi kokuyor ortalık. Elimi tutup batara çekti. Sabaha kadar seviştik, o beni ittiriyor, ben kaçıyorum, sonra kovalamaya başlıyor. Tam üç hafta her gece dükkânı kapattıktan sonra soluğu batır katında aldım. Yeter diyorum, her gece her gece olmaz diyorum. Ateşin sönsün, bir etrafına dön bak, geç kaldığımız yok diyorum. Yanıma hiç uğramadığı bir günün gecesinde gidiyorum kuaförün kapısına. Saç baş dağınık açıyor kapıyı. Geç diye eliyle işaret ediyor, bir gözü de dışarda, bakan var mı diye. Çıkıyorum batara, arkamdan gelirken elinde ip gibi bir malzeme. Hayırdır dememe izin vermeden elimi bağlıyor, atlara vurulan kırbacı da yatağın altından çekiyor.

-Bu gece sana sürprizim var.

O an Resmiye teyzenin sözü aklıma geliyor.

Her mahallenin önce delisine bakacaksın, zararsızsa güzeline göz koyacaksın...

Bizim mahallenin delisi de, güzeli de Birgül. O geceden sonra önce dükkânı devrettim, sonra evi sattım. Şimdi kuaförü olmayan bir mahallede işime devam ediyorum. Yarın öbür gün bir kuaför taşınır diye her gün korkudan üç buçuk atıyorum...

Haldun Taner'in 100. yaşı Kadıköy'de kutlandı

Tiyatro ve edebiyat dünyasının usta isimlerinden Haldun Taner doğumunun 100. Yılında Kadıköy Belediyesi tarafından önceki gün düzenlenen etkinlikte anıldı.

Gecenin en güzel süprizlerinden biri uzun süre sonra ilk kez birlikte sahneye çıkan Zeki Alasya ve Metin Akpınar oldu. 6 Mart Pazartesi Kadıköy Belediyesi Caddebostan Kültür Merkezi'nde düzenlenen anma etkinliğine sanat ve edebiyat dünyasının usta isimleri ve çok sayıda Kadıköylü katıldı. Kurgusunu ve metnini Gazeteci yazar Zeynep Oral'ın hazırladığı gecenin sunumunu yazar tiyatro sanatçısı Orhan Alkaya ile birlikte yaptı. Haldun Taner'in anılarından kurgu-

lanarak hazırlanan gecede yazarın doğumu, ilk gençliği edebiyata merakı kendi anlatımlarından Orhan Alkaya ve Zeynep Oral tarafından seslendirildi. İlk olarak Cüneyt Türel'in sesinden Haldun Taner'in anlatıldığı video gösterimiyle başlayan gecede yazarın edebiyatçı kişiliği Doğan Hızlan, Selçuk Erez, Emre Kongar ve Üstün Akmen tarafından anlatıldı. Doğan Hızlan'ın başka bir program dolayısıyla katılamadığı gecede, Haldun Taner ile ilgili mesajı okundu. Hızlan mesajında Taner'i şu sözlerle anlattı: Gülünçle ince mizah arasındaki kıvamı bulan kişiydi. İyi yazarlar sık sık okunmalı hem edebiyat bilincimizi geliştirirler hem de insanlığımızı"

Bakan Çelik döneminde en az 6732 işçi can verdi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin (İSİG) verilerine göre AKP Hükümetlerinin vazgeçilmez isimleri arasında yer alan Faruk Çelik'in Çalışma Bakanlığı döneminde en az 6732 işçi can verdi.

İSİG'in verilerine göre Çelik'in bakanlığı döneminde yaşanan iş cinayetleri şöyle: "2007 yılının son dört ayında 348, 2008 yılında 866, 2009 yılının ilk dört ayında 390, 2011 yılının son altı ayında 855, 2012 yılında 878, 2013 yılında 1235, 2014 yılında 1886, 2015 yılının ilk iki buçuk ayında ise 274 işçi yaşamını yitirdi. Yani Faruk Çelik'in Çalışma Bakanlığı yaptığı dönemlerde en az 6732 işçi yaşamını yitirdi ve işçiler her gün çalışırken ölüyorlar."

Bakan mı gelip sivi takacak!

İSİG açıklamasında Faruk Çelik'in iş cinayetlerine ilişkin açıklamaları

da hatırlatıldı:

* Bana diyorlar işçi ölümleri karşısında vicdanen rahat mısın? Evet rahatım... (25 Eylül 2014/Türk-İş 9. İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitim Semineri)

* Bakan mı gelip 50 liralık sivi takacak. (10 işçinin öldüğü Torunlar katliamı ile ilgili açıklaması.)

* Yargı mutlaka ayrıntılı bir şekilde konuyu ele almış değerlendirmiş ve insanların vicdanlarına su serpecek bir netice çıkması konusunda da üzerine düşeni yapmıştır inancındayız. (22 Ekim 2014 / 7. İş, Güvenlik ve Yaşam Ankara Zirvesi. İş cinayeti sorumlularının cezalandırılmamasına ilişkin açıklaması.)

* Zonguldak'ta işçimiz hayatını kaybetti, yine kaçak bir ocakta. Biz buna madenci diyemeyiz. (Kaçak çalıştırılırken can veren madenciye ilişkin açıklaması.)

MALTEPE BELEDİYESİ

www.maltepe.bel.tr

[/maltepebeltr](https://www.facebook.com/maltepebeltr)
457 06 60 - 457 06 61

HALKIN NABZI GAZETESİ VE BİTLİS BELEDİYESİ İŞBİRLİĞİ İLE BİTLİS'TE

WILLIAM SAROYAN KÜTÜPHANESİ

AÇILIYOR!

*Büyük bir yazarın ve
bu toprakların Ermeni
halkının emeğine ve
anısına saygıyla...*

Kitap bağışlarınızı bekliyoruz:

Bitlis Belediyesi
Saroynan Kütüphanesi
Bitlis / Türkiye

